

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Bí Quyết

Túc Khắc Khai Ngộ – Hiện Đời Giải Thoát

Khai Thị 9

Thanh Hải Và Chương Sư

Bí Quyết
Tức Khắc Khai Ngô
Hiện Đời Giải Thoát

Khai Thị

9

TRI ÂN

*Đ*ệ tử chúng con xin chân thành cảm tạ Thanh Hải Vô Thượng Sư, bậc Tôn Sư yêu kính, đã cho phép chúng con được thu thập những bài khai thị của Ngài từ khắp nơi trên thế giới để truyền bá Chân Lý Tối Thượng đến những người thành tâm cầu Đạo. Những lời giảng dạy vi diệu của Ngài muôn đời là ánh đuốc soi đường hướng dẫn chúng sinh tìm về Cội Nguồn Hạnh Phúc.

Kính xin Ngài nhận nơi đây tấm lòng biết ơn vô vàn của chúng con.

Thông Điệp Nhỏ

Khi nói về Thượng Đế hoặc Đấng Tối Cao, Thanh Hải Vô Thượng Sư hướng dẫn chúng ta dùng những đại từ không chỉ định giới tính để tránh việc bàn cãi Thượng Đế là Nam hay Nữ.

She + He = Hes (*như trong từ Bless*)

Her + Him = Hirm (*như trong từ Firm*)

Hers + His = Hiers (*như trong từ Dear*)

Ví dụ: Khi Thượng Đế muốn, Ngài (*Hes*) có thể làm bất cứ điều gì diễn ra theo ý của Ngài (*Hiers*) sao cho phù hợp với chính Ngài (*Hirmself*).

là một nhà thiết kế nghệ thuật đầy sáng tạo, đồng thời là một vị Thầy tâm linh, Thanh Hải Vô Thượng Sư yêu chuộng tất cả những biểu đạt thể hiện nét đẹp nội tại. Đó là lý do Ngài gọi nước Việt Nam là “*Âu Lạc*” và Đài Loan là “*Formosa*”. Âu Lạc là quốc hiệu cổ xưa của Việt Nam, có nghĩa là “*âu ca lạc nghiệp*”. Còn Formosa có nghĩa là “*mỹ miều*”, phản ánh một cách trọn vẹn hơn về đẹp của hòn đảo này và người dân nơi đây. Thanh Hải Vô Thượng Sư cảm thấy rằng dùng những danh xưng này sẽ mang lại sự thăng hoa về tâm linh và may mắn cho đất nước cũng như người dân hai xứ sở này.

Mục Lục

• Tri Ân	iii
• Bước Đi Tình Thương: Bước Chân Của Một Vị Minh Sư Tại Thế	vii
• Lời Ngỏ	xi
01. Bắt Đầu Từ Niết Bàn Và Dừng Lại Nơi Trái Đất.....	1
02. Quý Trọng Đời Sống Giàu Có Mà Thượng Đế Ban Cho Chúng Ta.....	25
03. Cuộc Nói Chuyện Về Chân Lý.....	39
04. Bí Ẩn Của Siêu Thế Giới.....	109
05. Chúng Ta Vốn Đã Được Giải Thoát.....	149
06. Vạn Vật Đồng Nhất Thể.....	159
07. Phương Cách Để Được Vĩnh Viễn Sống Trong Niết Bàn.....	179
08. Lão Tử, Trang Tử Và Âm Nhạc Thiên Đàng.....	185
09. Hãy Tha Thứ Cho Chính Mình.....	203
10. Tô Điểm Đời Sống.....	235
11. Ông Vua Đầy Tham Vọng.....	253
12. Lòng Nhân Từ Của Một Vị Thánh Vương.....	265
• Truyền Tâm Ấn: Pháp Môn Quán Âm	282
• Giới Thiệu Ấn Phẩm	287
• Cách Liên Lạc Với Chúng Tôi	299

*T*ôi không thuộc về Phật giáo hay Thiên Chúa giáo. Tôi thuộc về Chân Lý và tôi thuyết giảng Chân Lý. Quý vị có thể gọi đó là Phật giáo, Thiên Chúa giáo, Lão giáo hay bất kỳ danh xưng nào mà quý vị thích. Tôi sẵn sàng đón nhận tất cả.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

*Đ*ạt được sự an bình trong tâm là chúng ta có thể đạt được tất cả mọi thứ khác. Tất cả những sự thỏa mãn, mọi sự đáp ứng những khát vọng của cõi đời và cõi Trời đều đến từ Thiên Quốc, đó là sự giác ngộ về sự hòa hợp vĩnh cửu của trí huệ vô cùng và Lực Lượng Vạn Năng của chúng ta. Nếu như chúng ta không có được những thứ này, chúng ta sẽ không bao giờ cảm thấy thỏa mãn, cho dù chúng ta có thật nhiều tiền của, quyền hành hay địa vị cao sang đến đâu cũng vậy.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

*Đ*ạo Pháp của chúng ta không phải là một tôn giáo. Tôi không làm cho ai trở thành một tín đồ Thiên Chúa giáo hay Phật giáo hay bất kỳ một giáo phái nào khác. Tôi chỉ cho quý vị một con đường để tự biết lấy chính mình, tìm biết quý vị từ đâu đến, nhớ lại nhiệm vụ của mình đối với thế gian này, biết được mọi điều bí ẩn trong vũ trụ, biết được tại sao thế gian này có quá nhiều đau khổ, biết được những gì sẽ đến với chúng ta sau khi chúng ta lìa bỏ cõi đời này.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

Bước Đi Tình Thương

Bước Chân Của Một Vị Minh Sư Tại Thế

*Lặn lội kiếm tìm
Một chút tình thương,
Một chút tình thương,
Mà ban phát cho muôn loài
Trong mười phương.*

Thanh Hải Vô Thượng Sư là danh hiệu thân thương đối với những ai hân hạnh được hội kiến hay làm việc cùng Ngài. Đời sống của Ngài là một thông điệp chan hòa những “Bước Đi Tình Thương”.

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, một nghệ sĩ và một bậc Thầy tâm linh cao quý. Tình thương và sự trợ giúp của Ngài vượt qua mọi ranh giới về văn hóa và chủng tộc, đến với hàng triệu người trên khắp thế giới: những người vô gia cư, những người nghèo khó, những viện nghiên cứu y khoa về bệnh AIDS và bệnh ung thư, những cựu chiến binh Hoa Kỳ, những người già neo đơn, người tàn tật, người mắc bệnh tâm thần, người tỵ nạn, những nạn nhân thiên tai trong các trận động đất, bão lụt và hỏa hoạn. Tình thương vô bờ bến của Ngài dành cho mọi sinh linh, từ con người đến muôn loài đồng cư.

Qua những nghĩa cử này, Ngài đã gọi nhắc chúng ta về lòng nhân ái – một phẩm chất tiêu biểu của Ngài và cũng từ tình thương vô vàn đó Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được sáng lập. Ngài nói: “*Những gì chúng ta có thể chia sẻ, hãy bắt đầu chia*

sẽ. Chúng ta sẽ cảm nhận sự thay đổi vi tế bên trong – sẽ có thêm tình thương rót vào tâm thức, rồi chúng ta sẽ nhận thức được điều gì đó. Đây là khởi điểm. Chúng ta hiện diện nơi đây là để học hỏi, học để trưởng thành cũng như học cách sử dụng năng lực tình thương và sáng tạo vô biên của mình hầu kiến tạo thế giới thành một nơi tốt đẹp hơn tại bất kỳ nơi nào chúng ta hiện diện.”

Thời Thơ Ấu Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc. Ngay từ thuở thiếu thời, Ngài đã thường giúp đỡ và an ủi những bệnh nhân, những người nghèo khó cũng như những bạn thú bị thương bằng tất cả tấm lòng của Ngài. Khi trưởng thành, Ngài du học ở Âu châu. Tại đây, Ngài tiếp tục làm thông dịch viên cho Hội Hồng Thập Tự. Ngài sớm nhận ra rằng nỗi khổ đau hiện hữu trong mọi nền văn hóa, tại khắp nơi trên thế giới. Vì thế lòng khao khát tìm kiếm một pháp môn giải thoát đã trở thành mục tiêu cao cả nhất trong cuộc đời Ngài. Lúc bấy giờ, Ngài đang sống hạnh phúc bên phu quân là một bác sĩ người Đức. Mặc dù quyết định chia tay vô cùng khó khăn đối với Ngài và phu quân, nhưng với ân phúc của ông, Ngài đã ra đi với nguyện ước hoàn thành lý tưởng này. Từ đó, Ngài bắt đầu cuộc hành trình hai năm tầm Đạo.

Cuộc Hành Hương Đến Hy Mã Lạp Sơn

Cuối cùng, nơi một miền sâu thẳm trên rặng Hy Mã Lạp Sơn, Ấn Độ, Ngài được một vị Minh Sư khai ngộ truyền dạy Pháp Môn Quán Âm, một phương pháp thiền quán Ánh Sáng và Âm Thanh nội tại. Sau một thời gian tu học, Ngài đã đạt đại khai ngộ.

Ngay sau khi trở về từ Hy Mã Lạp Sơn, do sự thỉnh cầu tha thiết của những người thành tâm mong cầu Chân Lý, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã chia sẻ Pháp Môn Quán Âm với mọi người và

khuyến khích họ hướng nội để tìm lại sự vĩ đại của chính mình. Nhiều người từ mọi thành phần xã hội đã nhận thấy rằng Pháp Môn Quán Âm giúp họ tìm được sự viên mãn, niềm hạnh phúc và sự bình an trong cuộc sống. Không bao lâu, Hoa Kỳ, Âu châu, Á châu, Úc châu, Phi châu, Nam Mỹ cũng như nhiều tổ chức quan trọng đã thỉnh mời Thanh Hải Vô Thượng Sư đến thuyết pháp.

Làm Đẹp Thế Giới Chúng Ta Đang Sống

Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là tấm gương cao quý trong hoạt động cứu trợ nhân đạo, Ngài còn khuyến khích mọi người làm đẹp thế giới chúng ta đang sống. Qua việc thiền định Pháp Môn Quán Âm, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã bộc lộ nhiều tài năng thiên phú, thể hiện qua hội họa và những sáng tác nghệ thuật, bao gồm bộ sưu tập đèn được thiết kế thật tinh tế, những sáng tác thơ nhạc, thiết kế trang sức và trang phục hầu miêu tả nét đẹp bên ngoài lẫn bên trong của các nền văn hóa, các dân tộc mà Ngài đã gặp qua. Năm 1995, theo lời thỉnh cầu của công chúng, thiết kế y phục của Ngài đã được trình diễn tại những kinh đô thời trang quốc tế như Luân Đôn, Paris, Milan và New York. Doanh thu từ những tác phẩm nghệ thuật của Thanh Hải Vô Thượng Sư đã giúp Ngài có một nguồn ngân quỹ độc lập để hỗ trợ cho các hoạt động nhân đạo và sứ mệnh cao quý của Ngài trong việc giúp đỡ những người con của Thượng Đế vào những lúc cấp thiết.

Sự Vinh Danh và Ước Mơ Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Mặc dù Thanh Hải Vô Thượng Sư không mong cầu báo đáp, nhưng để vinh danh sự trợ giúp vô vị kỷ của Ngài, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được nhiều viên chức chính phủ và tổ chức tư nhân trên thế giới trao giải thưởng vào nhiều dịp khác nhau.

Những giải thưởng này bao gồm: Giải Hòa Bình Thế Giới, Giải Nhà Lãnh Đạo Tâm Linh Thế Giới, Giải Phát Triển Nhân Quyền, Giải Công Dân Nhân Đạo Thế Giới, Giải Phục Vụ Nhân Loại Xuất Sắc, Giải Hòa Bình Gusi 2006, Bằng Tuyên Dương Tuần Hội Âm Nhạc Los Angeles, Giải Hạng Nhất Tượng Bạc Telly Thường Niên lần thứ 27 (2006),... Bên cạnh đó, ngày 22 tháng 2 và ngày 25 tháng 10 cũng được vinh danh là ngày Thanh Hải Vô Thượng Sư tại Hoa Kỳ. Ngài Frank Fasi, nguyên thị trưởng thành phố Honolulu đã phát biểu: “Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần từ ái của tất cả chúng ta.”

Trong thời đại này, Thanh Hải Vô Thượng Sư là một trong những người tận tâm giúp đỡ tha nhân nhận biết và kiến tạo một viễn ảnh tươi sáng cho tương lai. Nhiều vĩ nhân trong lịch sử đã từng hoài bão về một tương lai tươi đẹp cho nhân loại và trong lời bày tỏ của Ngài, Thanh Hải Vô Thượng Sư cũng có ước mơ như sau:

*“Tôi mơ cả thế giới được hòa bình.
 Tôi mơ mọi nghiệp sát sẽ chấm dứt.
 Tôi mơ tất cả trẻ em đều được sống
 trong hòa bình và an lạc.
 Tôi mơ tất cả quốc gia sẽ bắt tay nhau,
 bảo vệ và giúp đỡ lẫn nhau.
 Tôi mơ Địa Cầu xinh đẹp của chúng ta
 sẽ không bị hủy diệt.
 Địa Cầu này đã trải qua hàng tỷ tỷ năm
 mới được hình thành và đây là một nơi
 vô cùng mỹ miều, vô cùng kỳ diệu.
 Tôi mơ Địa Cầu này sẽ trường tồn,
 nhưng trong thanh bình,
 đẹp đẽ và yêu thương.”*

LỜI NGỎ

*T*ừ lúc thắm nhuần bao nỗi vô thường trong kiếp nhân sinh, con người luôn khát khao trở về Nguồn Cội Thiêng Liêng. Thanh Hải Vô Thượng Sư, một bậc Chân Sư toàn giác, với lòng từ bi vô lượng đã đến trần gian để truyền dạy Pháp Môn Quán Âm, một Bảo Pháp tối thượng từ ngàn xưa, có thể giúp thế nhân liễu ngộ được trí huệ vạn năng nội tại và đồng nhất thể cùng Thượng Đế.

Trải qua muôn trùng duyên nghiệp mới có cơ hội thăng hoa làm người. Nay được hiện hữu cùng thời với một vị Minh Sư tại thế và nếu được cơ duyên đón nhận Bảo Pháp, quả là một ân sủng nhiệm mầu.

Nguyện xin những lời Khai Thị của Thanh Hải Vô Thượng Sư trong sách này sẽ soi sáng cho những người thành tâm mong cầu Chân Lý, nhận thức được Pháp Môn Vô Thượng để tu tập và đạt thành ước nguyện Một Đời Giải Thoát. Những lời giảng dạy vi diệu của Ngài cũng sẽ giúp nâng cao tâm thức cho những ai đang ưu tư về vấn đề sinh tử của kiếp người.

**Ban Kinh Sách
Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư**

Khi quý vị càng yên tĩnh, càng hướng vào trong khản cầu, trí huệ sẽ càng cao, như vậy quý vị sẽ hiểu rất rõ ràng phải làm gì.

Trích từ bài thuyết giảng “Phương Cách Để Được Vĩnh Viễn Sống Trong Niết Bàn”

1

Bắt Đầu Từ Niết Bàn Và Dừng Lại Nơi Trái Đất

Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị
Penang, Malaysia (Video #214)

Ngày 23 tháng 2 năm 1992
(Nguyên văn tiếng Anh)

Thật tệ quá! Những trái cây du thừa cũng có thể để cho rữa ra và dùng làm phân bón trở lại. Tại sao lại vất xuống biển? Chẳng hạn như có thể dùng để làm phân bón thiên nhiên cho việc trồng trọt hữu cơ hoặc trồng cây hữu cơ. Tại sao người ta lại bỏ những thứ đó đi? Dù sao tất cả đều vô tổ chức, mỗi quốc gia đều chỉ nghĩ cho riêng mình. Tôi không nói là tất cả các quốc gia, nhưng đa số đều như vậy. Mỗi nước đều ganh tị, dòm ngó cái gọi là bí mật của nước khác, những thứ mà cả thế giới đều đã biết, những điều mà chư Phật đã biết rồi. Họ cho rằng những điều đó là bí mật, và giữ gìn cẩn thận tất cả những bí mật này mà không chịu giúp đỡ lẫn nhau. Còn những quốc gia thật sự muốn giúp đỡ các quốc gia lân cận thì lại bị các nước khác lợi dụng, chế giễu và còn tạo áp lực

để họ đừng giúp đỡ nữa; vì vậy họ không thể tiếp tục tương trợ, nếu không họ sẽ bị những quốc gia khác làm khó đủ điều.

Thế giới của chúng ta phong phú về mọi mặt. Chúng ta có thể nuôi sống toàn thế giới và vẫn còn dư để xuất cảng sang ba mươi ba hành tinh lân cận, đến những hành tinh không có đất khai khẩn, hoặc đến những hành tinh mà khoáng chất đã bị tàn phá, hay bầu khí quyển đã bị ô nhiễm vì chiến tranh không gian, hoặc tương tự như vậy. Chúng ta có thể xuất cảng cho họ trái cây, rau tươi và nhập cảng đĩa bay (*UFO*) của họ. Phải, chúng ta có thể trao đổi, nhập cảng những dụng cụ, máy móc tối tân của họ và xuất cảng đậu hũ (*mọi người cười*), đậu đỏ, gạo, lúa mì, v.v... ngay cả chó, mèo và chim chóc để họ ngắm nữa. Họ không có nhiều thứ như vậy trên một số hành tinh. Bầu khí quyển đã bị tàn phá cho nên ngay cả con người cũng khó sinh tồn. Họ cố gắng giảm dân số vì họ phải lọc lại bầu khí quyển, dưỡng khí và nhiều thứ tương tự như vậy. Do đó họ không thể có chó mèo được. Và chúng ta còn có thể xuất cảng không khí, cho mỗi người một gói dưỡng khí từ trái đất, kèm theo với tình thương yêu. Chúng ta có thể làm vậy!

Nếu những nhà lãnh đạo thế giới ý thức được rằng sự ích kỷ rất nguy hại, sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm cho chính họ và cho những thế hệ tương lai, cho con cái của họ; nếu họ hiểu rằng còn có những hành tinh khác, có những nền văn minh khác trong toàn vũ trụ mà chúng ta cần liên lạc và trao đổi để cố gắng học hỏi và giúp đỡ lẫn nhau, thì họ sẽ ngưng bàn cãi và gây chiến với nhau. Ít nhất họ cũng sẽ hết sức cố gắng tìm phương cách giải quyết và dùng hết tất cả nguồn tài chánh hoặc năng lực để tìm một con đường kiến tạo hòa bình thay vì chiến tranh.

Nhưng tôi nói chuyện được với ai đây? Hay là chúng ta nên tìm các vị tổng thống, từng người một? Chúng ta sẽ bắn họ bằng năng lực ánh sáng và tình thương – “*tình thương yêu sẵn sàng dịu dàng*”. (*Mọi người cười.*) Chúng ta sẽ cho họ mỗi người ba gói

tình thương, nếu họ chịu tiêu hóa những gói này. Nếu tôi tìm đến những vị nguyên thủ quốc gia, họ có thể nghĩ rằng tôi muốn cầu cạnh họ điều gì, vì mọi người thường hay mong muốn điều gì đó từ người khác, cho nên họ có thể nghĩ như vậy. Rất ít khi có người làm việc gì mà không muốn được đền bù. Tôi cũng muốn được đền bù. Tôi muốn họ phải săn sóc dân chúng, thực sự cống hiến cuộc đời họ cho lợi ích quốc gia và cho toàn Địa Cầu, để làm tốt những điều sai lầm của chúng ta, để làm đẹp Địa Cầu, và để liên lạc với những thế giới khác bên ngoài thế giới của chúng ta, để có thể phát triển kỹ thuật, máy móc, sự hiểu biết, cách sống của chúng ta và để giảm bớt sự đau khổ của thế giới chúng ta và của các thế giới khác, nếu có thể được.

Nếu chúng ta thực sự là những nhà lãnh đạo thế giới hay các bậc nguyên thủ quốc gia, chúng ta hãy mở rộng tầm suy luận và phải làm việc trên một bình diện rộng lớn, phải suy nghĩ theo những khuôn mẫu tư tưởng rộng lớn thay vì chỉ lo lắng cho một nhóm nhỏ, một nhóm chính trị gia, một nhóm người có tư lợi riêng, một nhóm quốc gia có cùng một quyền lợi, hoặc chỉ lo cho những cộng sự, bè nhóm của chúng ta, những người ủng hộ chúng ta, hoặc chỉ quốc gia của chúng ta mà thôi. Chúng ta đã tự hạ giá mình nếu chỉ suy nghĩ trên một bình diện hạn hẹp như vậy, thay vì mở rộng đầu óc và trái tim của mình.

Điều này rất khó, nhưng chúng ta có thể làm được. Nếu thế giới bị tàn hại, đến một lúc nào đó người ta sẽ tỉnh ngộ và sẽ cùng nhau sát cánh, chúng ta sẽ đoàn kết lại. Đó là lý do đôi khi, vì chúng ta chưa tỉnh ngộ, Thượng Đế phải dùng những thiên tai như là hậu quả và cũng là phương thuốc để khiến chúng ta phải thức tỉnh. Nhưng điều này quá thâm trọng, và hậu quả sẽ kéo dài rất lâu. Tốt hơn là chúng ta tự thức tỉnh trước khi thiên tai xảy đến.

Chúng ta thường tỉnh ngộ một chút trong một thời gian ngắn, và sau đó lại trở về với thói hư tật xấu cũ, không học hỏi được từ quá khứ, từ những kinh nghiệm hữu ích để được tiến bộ. Tôi

hy vọng rằng chúng ta đã hạ thấp đến mức để cho các nhà lãnh đạo thế giới nhận thấy rằng họ phải thay đổi lối sống của chúng ta, họ phải suy luận trên một bình diện rộng lớn hơn. Sự suy nghĩ của họ phải vượt qua tầm ranh giới quốc gia. Tư tưởng của họ phải vượt ra khỏi tầm giới hạn của bầu khí quyển Địa Cầu, nếu không thì quả là uổng phí sự vĩ đại của chúng ta, chỉ suy nghĩ, làm việc và sinh tồn như loài vật hoặc như loài kiến, chỉ để nuôi bao tử và lo lắng cho môi trường chung quanh, cho họ hàng, bè bạn hay quốc gia của mình. Có phải loài kiến cũng làm vậy không? Loài ong cũng làm vậy, phải không? Chúng còn có tổ chức hơn cả chúng ta. Chúng còn biết tương trợ lẫn nhau hơn nhiều người trong chúng ta. Chúng còn biết yêu thương nhau nhiều hơn một số người trong chúng ta. Chúng chia sẻ đồng đều những phần ăn kiếm được, làm việc, xây dựng với nhau và chia sẻ cho nhau.

Chúng ta có đầy đủ, chúng ta có quá nhiều. Thế giới chúng ta vẫn còn rất phong phú về mọi thứ, về khoáng chất và đủ loại tài nguyên khác. Cho dù không có xăng dầu, chúng ta sẽ có thể tìm chất liệu khác để chạy xe. Những chiếc đĩa bay đâu có xăng dầu và cũng không cần xăng dầu. Quý vị có đủ xăng để đi từ Hòa Tinh về đây không? Khoảng bảy mươi tám triệu cây số hoặc tương tự như vậy. Hành tinh gần nhất là Hỏa Tinh, phải không? Số xăng dầu của chúng ta chỉ gần đủ để đi đến đó và trở lại. Cũng không gần lắm, thật vậy. Không như là đi từ đây đến Hồng Kông, tất cả chúng ta đều biết!

Có nhiều loại nhiên liệu chúng ta có thể dùng vào nhiều mục đích khác nhau. Ở những thế giới cao hơn, họ không cần đến xăng dầu như chúng ta, quá rắc rối và nặng nề. Họ dùng những năng lượng khác, không hẳn là năng lượng mặt trời. Chúng ta có những năng lượng khác trong bầu khí quyển. Tôi nghĩ là vài khoa học gia đã bắt đầu khám phá ra nhưng chưa thể sử dụng được, vì đôi khi khoa học gia tìm ra được điều gì thì những người khác lại tìm

cách ngăn cản, không để cho công chúng biết đến hoặc ủng hộ họ. Có thể vị khoa học gia đó không có đủ tài trợ nên không thể tiếp tục việc thí nghiệm khảo cứu; hoặc có người theo dõi ông ta để trộm giấy tờ, bằng sáng chế và hủy diệt nó đi hoặc sẽ dùng khám phá này vào một mục đích xấu; hay tìm cách bán nó ra ngoài. Giá của nó quá cao và không ai muốn mua, sự khám phá này sẽ bị kẹt tại đó, ở trong tay của một người vô dụng nào đó, chẳng đem lại ích lợi gì.

Hành tinh của chúng ta một khi vẫn còn những người có tư tưởng, hành động như vậy, thì trong tương lai chúng ta sẽ không thể tiến đến được những thế giới văn minh cao hơn, những thế giới mà xứng đáng với đời sống con người, một đời sống chân thật, oai hùng và đáng kính. Rất khó! Do đó, tôi nghĩ rằng công việc của chúng ta cũng không tệ lắm. Chúng ta có thể cố gắng giáo dục nhân loại, ít nhất để họ có được sự thành thật, siêng năng làm việc, tự lực cánh sinh và tìm về trí huệ của họ. Từ đó, bất cứ công việc nhỏ nhặt nào, họ cũng làm bằng tất cả tấm lòng, làm một cách tận tụy. Cho dù họ không thể làm được việc, ít nhất họ cũng thành thật đối với xã hội, không lừa gạt người khác hoặc tạo khó khăn. Họ là những người kiên nhẫn và phục vụ, hay ít ra họ cũng không gây trở ngại cho người khác. Họ sẽ không ghen tị, khiêu khích hay phá đi những thành quả của người khác trong lãnh vực khoa học hoặc trong bất cứ lãnh vực nào khác.

Hầu hết đệ tử của chúng tôi khi gặp những đồng tu trên đường phố hoặc khi tình cờ gặp nhau trên đất lạ, họ cảm thấy như là anh em, và họ biết rằng có thể tin tưởng lẫn nhau. Họ biết người đối diện sẽ giúp đỡ, thương mến họ hoặc ít nhất cũng không làm hại họ. Có phải vậy không? (*Mọi người đáp: Dạ phải.*) Do đó, nếu cả thế giới đều như vậy thì quý vị nghĩ sao? Tôi dám thách thức bất cứ đoàn thể nào mệnh danh là tôn giáo có thể đào tạo được tình huynh đệ như vậy! Quý vị hãy thử tìm kiếm xem có thấy ai không? Khó có thể tìm được một đoàn thể nào gọi là tình huynh

đệ có thể tin tưởng lẫn nhau như chúng ta, có phải vậy không?
(Mọi người đáp: “Đạ đúng” và vỗ tay.)

Dĩ nhiên chúng ta cũng có thất bại và cũng có những cá tánh riêng, nhưng chúng ta biết rằng mình có thể tin tưởng nhau rằng chúng ta có tình thương và có thể trao tặng nhau tình thương. Chúng ta biết rằng chúng ta có thể cho những gì mình có, qua điều này chúng tỏ rằng chúng ta có lòng tin đối với nhau. Nếu tạo được một thế giới như vậy, chúng ta không cần phải đến Thiên Đàng, không cần nói đến Niết Bàn, chúng ta sẽ ở ngay tại đây.
(Mọi người vỗ tay.)

Do đó chúng ta bắt đầu từ Niết Bàn và dừng lại nơi trái đất. Điều đó cũng tốt! Mục tiêu của chúng ta không phải trốn tránh bốn phận hoặc chạy trốn khỏi trái đất này, chỉ vì nếu chúng ta không thể ở lại đây, và nếu chúng ta không thay đổi được hoàn cảnh thì chúng ta phải đi mà thôi.

Vì vậy, nếu quý vị thương mến thế giới này, nếu quý vị là những người thực tế, nếu quý vị nghĩ rằng người trái đất vẫn đáng giá và đáng tin cậy thì cứu họ. Cứu giúp họ bằng trí huệ, bằng kiến thức của quý vị về sự tu hành, về tình thương, về lòng bác ái, về Pháp Môn Quán Âm. Đó là bốn phận của chúng ta. Và ngay cả khi chung cuộc, nếu tất cả mọi người đều chuyển sang Pháp Môn Quán Âm và thuần chay mà quý vị vẫn không thích tinh cầu này, thì những hành tinh khác vẫn sẵn sàng chờ đón, những nơi chốn khác vẫn đang trông đợi quý vị. Chúng ta có rất nhiều nơi. “*Trong nhà của Cha ta có rất nhiều lâu đài.*”, chắc chắn là vậy! Những người ở trên cao có thể đi xuống bất cứ lúc nào, nhưng những người ở dưới không phải lúc nào cũng đi lên được.

Trong trường hợp quý vị còn có chút nghi ngờ về pháp môn hoặc về mục tiêu của đoàn thể chúng tôi, hoặc về giáo lý của tôi, vì quý vị là người mới hoặc chưa có thể nghiệm “*rúng động*” như người bạn láng giềng đã kể về thể nghiệm tốt đẹp của anh ta, hoặc vì chính quý vị đã đi một con đường khác, tu theo một

pháp môn khác, hoặc vì chính quý vị đã cố ý dùng những thức ăn sai lầm, tôi xin nhắc nhở quý vị hãy bắt đầu trở lại, hãy có niềm tin vững chắc. Quý vị có lời hứa danh dự của tôi rằng tôi không bao giờ làm việc vì tư lợi. Chưa bao giờ có một giây phút nào tôi nghĩ đến bất cứ điều gì có lợi cho bản thân hoặc cho họ hàng thân quyến. Tôi luôn luôn chắc chắn như vậy và mọi người có thể làm chứng điều này. Thí dụ gia đình của tôi ở Âu Lạc, từ khi tôi xuất ngoại đến nay (*hai mươi bảy năm về trước*), khoảng hai tháng trước đây mới có được một chiếc máy truyền hình lần đầu tiên, vì tôi gửi cho họ vài ngàn Mỹ kim. Tại sao họ lại sắm truyền hình? Bởi vì họ muốn xem băng của tôi. (*Mọi người vỗ tay.*) Do đó, từ thí dụ này quý vị có thể biết rằng tôi không làm vì tư lợi, ngay cả lợi ích của gia đình cũng không.

Dĩ nhiên tôi sẽ giúp đỡ họ nếu họ kêu gọi sự giúp đỡ. Nếu họ không kêu gọi, tôi sẽ không để ý đến. Tôi nghĩ rằng họ có thể tự lực cánh sinh được. Tôi không lo lắng nhiều về sức khỏe thể xác của họ, miễn sao họ còn sinh sống là được, tôi để Thượng Đế lo cho họ. Nhưng dĩ nhiên tôi cũng không để họ phải chết hoặc đói khổ. Nếu tôi giúp đỡ người khác, tôi cũng có thể giúp đỡ gia đình mình, nhưng không phải là làm cho họ trở nên giàu có hoặc có danh vọng. Tôi là ai? Chỉ là một người không nhờ cậy được giống như quý vị mà thôi. Tôi không cho đệ tử đến bái lạy cha mẹ tôi, ngay cả nhìn qua căn nhà của tôi cũng không được. Nếu vì vinh danh tôi hay vì vinh danh cha mẹ tôi, tôi cũng cấm không cho họ đến. Những người tự ý đến, tôi cấm không cho họ gặp lại tôi. Vinh danh những vật chất hiện hữu, qua hai ba thể xác chẳng có ích lợi gì. Sự vinh danh cao quý nhất mà quý vị tìm thấy là trong thiên định, trong sự cải tiến chính mình, trong việc làm cho mình trở thành một công dân tốt đẹp cho thế giới này, đó là cách quý vị vinh danh tôi, không còn cách nào khác.

Do đó, hãy lấy lại niềm tin của quý vị về sự chọn lựa một con đường tốt đẹp, một vị Minh Sư tốt, một giáo lý tốt đẹp. Quý vị

gọi tôi là Minh Sư cũng được, tôi cũng không cảm thấy vinh dự hơn nếu quý vị gọi tôi là một kẻ ăn mày. Nhưng quý vị gọi tôi là Minh Sư vì quý vị biết rằng đây là người đã biết được điều quý vị muốn biết, đây là người đã nhận thức được điều quý vị muốn nhận thức. Đây là mục tiêu chúng ta cần đạt đến. Hiểu không? Người này đại diện cho mục tiêu chúng ta muốn đạt đến, người này đã sáng suốt tự chủ và làm thầy của chính mình, cho nên chúng ta gọi là "*Minh Sư*".

Dù nhanh hay chậm, khi chúng ta đã tự chủ, làm thầy được chính mình, chúng ta có thể tự gọi mình là "*Minh Sư*". Người đã tự chủ được mình mới chính thật là Minh Sư. Và đó là mục đích duy nhất để gọi tôi là "*Minh Sư*", ngoài ra tôi không cảm thấy có vinh dự gì hơn là trước khi tôi bắt đầu "*sự nghiệp*" này. Cũng giống như trước thôi và không có chút tư lợi.

Con đường của chúng ta là con đường chân thật, con đường nhanh nhất và đem nhiều lợi ích nhất đến cho mọi người. Và đồng tu chúng ta tiến bộ nhanh hơn bất cứ những người tu hành ở bất kỳ đoàn thể nào mà tôi được biết đến. Tôi nói rất thành thật và quý vị cũng có thể bỏ thời giờ tìm hiểu, học hỏi về những tông phái khác, tôi không hề ganh tỵ, tôi không có gì phải sợ. Tôi không hề sợ rằng quý vị sẽ bỏ đi, mà chỉ sợ rằng quý vị sẽ phí thời giờ và cảm thấy tiếc nuối khi quý vị trở lại và nói: "*Thật lãng phí thời giờ!*" (*Mọi người vỗ tay.*) Do đó hãy tìm hiểu xem quý vị muốn gì và hãy giữ vững lập trường. Nếu quý vị phải tìm hiểu về tôi thì hãy tìm hiểu bằng mọi cách. Nếu quý vị thực sự muốn tìm xem có một tông phái nào hay hơn pháp môn này không thì hãy nhanh chóng tìm hiểu. Đừng ngồi đó do dự và làm mất thời giờ của cả quý vị lẫn tôi. Nếu quý vị tìm được một pháp môn hay hơn, tôi rất vui mừng để quý vị đi, bởi vì càng ít đệ tử tôi càng đỡ mệt. Và tôi có thể sẽ đến tham gia với quý vị, chúng ta có thể trở thành đồng tu. Tôi có thể ngồi đó suốt đêm như quý vị hiện giờ, hưởng thụ đạo làm đệ tử, sung sướng và được lo lắng yêu thương

mà không phải có trách nhiệm gì. Và tôi có thể chạy từ nơi này đến nơi khác đi theo một vị thầy giống như quý vị, điều này rất thơ mộng và khỏe khoắn.

Quý vị đã biết rằng tôi không hề ép buộc quý vị tin tưởng pháp môn này và không hề dùng thần thông hoặc những cách thức gì ngoại trừ những lời lẽ hợp tình hợp lý để nói chuyện với quý vị, chứ không dồn ép quý vị phải tham gia đoàn thể điên khùng này. Quý vị đã tự quyết định đến đây, phải không? Nếu quý vị lựa chọn điều gì thì phải chắc chắn rằng nó tốt đẹp. Bởi vì nếu quý vị chọn điều xấu thì đó cũng là sự chọn lựa của quý vị, cũng làm phí thời giờ và năng lực của quý vị khi phải theo đuổi một công việc vô bổ. Khi theo đuổi một công việc gì quý vị cần chắc chắn rằng điều này đúng và tốt đẹp. Một khi quý vị chắc chắn rằng đây là điều đúng và bổ ích thì hãy theo đuổi, giữ chặt lấy nó để thu hoạch được lợi ích tối đa. Hãy bỏ hết năng lực vào đó, nếu không quý vị chỉ thu hoạch được một nửa và nó chỉ làm quý vị phí thời giờ, tốt hơn là bỏ luôn cho rồi. Có phải vậy không? *(Mọi người đáp: Dạ phải.)*

Cũng giống như một cuộc hôn nhân, khi quý vị đã lựa chọn, hãy cố gắng phối hợp với nhau để bảo vệ hạnh phúc gia đình, vì nếu quý vị không có hạnh phúc, nếu quý vị đau khổ trong hôn nhân quý vị cũng không thể ra ngoài làm việc được. Quý vị không còn năng lực, không còn thích thú gì nữa. Cả hai đều phải bỏ công sức ra trong việc bảo vệ hôn nhân. Nhưng nếu quý vị đã hết sức cố gắng và nghĩ rằng quý vị đã chọn được người bạn tốt nhưng hôn nhân vẫn không tốt đẹp vì một lý do nào đó, và cả hai người đều không muốn hàn gắn nó thì tốt hơn là dừng gắng sức nữa. Phải, không cần phải hành hạ lẫn nhau, làm mất thời giờ và năng lực lẫn nhau. Còn nếu quý vị nghĩ rằng cuộc hôn nhân này tốt cho quý vị hoặc quý vị không thể sống thiếu nó thì quý vị phải gắng công làm cho nó tốt đẹp. Trong mọi việc chúng ta đều phải gắng công gắng sức thì mới duy trì được tình trạng tốt đẹp.

Thế giới của chúng ta có thể trở nên đẹp như Niết Bàn. Chỉ vì nhân loại không chịu gắng sức làm cho nó tốt đẹp, nếu không thế giới này cũng có thể đẹp như Niết Bàn. Tất cả những nguồn tài chánh bị phí phạm vào lãnh vực vũ khí, chiến tranh, tàn sát, bắt bớ giam cầm lẫn nhau, và đui mắt lẫn nhau vòng quanh thế giới. Những số tiền này chúng ta có thể dùng để sửa sang đường sá cho toàn thế giới, trồng đủ loại cây cối xinh đẹp, đủ loại hoa quý và những loại trái cây, thực phẩm bổ dưỡng nhất, thậm chí chỉ để ngắm nhìn mà thôi. Phải, chúng ta không cần phải ăn. Nếu chúng ta quá dư thừa, chúng ta có thể nhìn ngắm chúng, để chúng rụng xuống và tự phân hủy để trở thành phân bón trở lại. Chúng ta có thể chỉ ngửi mùi thơm của chúng, nhìn ngắm hành tinh của chúng ta và làm cho nó trở thành chốn Thiên Đàng đẹp đẽ.

Chúng ta không cần phải trải đường bằng vàng, bằng pha lê như ở thế giới của Phật A Di Đà. Chúng ta chỉ cần dùng xi măng hoặc nhựa đen là đủ mãn nguyện rồi, như vậy đã đủ sạch sẽ và đẹp đẽ. Chúng ta có thể đi bộ mà không bị lấm bùn lầy. Nhưng ngay cả bùn lầy cũng đẹp, cũng sạch nếu không có rác rến rải rác khắp nơi, nếu không có những loại pin phóng xạ lẫn lóc khắp chốn, nếu không có những chất nhựa, cao su tràn ngập khắp mọi nơi, nếu không có xăng nhớt, xe cộ và không khí ô nhiễm luôn luôn bơm vào mũi chúng ta. Chúng ta có thể dùng tiền bạc, tài nguyên và năng lực để đầu tư vào khoa học, để tìm cách sử dụng xe cộ tốt hơn là hiện thời, để tìm cách giúp mọi người được an toàn tự tại và chia sẻ đồng đều với nhau. Không phải như những hệ thống hoặc thứ gọi là “*chủ nghĩa*” kéo mọi người thấp xuống cho tất cả đều nghèo như nhau, mà là kéo người nghèo lên đến mức giàu có, đó mới là phải cách, chứ không phải là ngược lại. Tôi không phải là chính trị gia, tôi chỉ nói những điều hợp tình hợp lý chứ tôi không thích chính trị. Nhưng đôi khi quý vị không thể tách rời chính trị ra khỏi cái gọi là tôn giáo hoặc những giáo lý đạo đức vì thời xưa chỉ có những người có đạo đức, có trí huệ mới trị vì đất nước.

Do đó chúng ta có những thời như Nghiêu, Thuấn, thời vàng son của Ai Cập, Hy Lạp. Không cần phải đề cập đến việc những người tu hành, không nên xen vào chính trị, chúng ta đương nhiên là không xen vào chính trị, mà chúng ta cũng không muốn. Nếu chúng ta xen vào thì chúng ta không thể làm gì được. Nhưng chúng ta có thể nói chuyện hợp đạo lý và hiểu vì sao chính trị thất bại, vì đó không phải là chính trị chân thật, chính trị chân thật sẽ mang đến lợi ích cho quốc gia và thế giới. Hiện thời, chúng ta cũng có một vài nhà lãnh đạo rất tài giỏi, tôi cũng thích họ. Nếu được, tôi cũng sẽ ủng hộ họ. Không phải là tôi tìm đến bắt tay họ và nói rằng tôi ủng hộ họ, nhưng tôi sẽ làm theo cách riêng của mình, để họ có thể tại vị lâu dài hơn, trong một đường lối vô hình. Tôi có thể sẽ giúp họ để cho thế giới ít nhất còn chút ánh sáng, còn có một vài công cụ tốt để cho Thượng Đế sử dụng làm việc, ít nhất thế giới của chúng ta sẽ không trở thành địa ngục. *(Mọi người vỗ tay.)*

Nếu chúng ta không thể giúp đỡ thế giới qua phương cách khác, chúng ta nên thiền định và tự phát triển bản thân. Sống phù hợp theo những tiêu chuẩn đạo đức cũng là một sự giúp đỡ lớn lao. Trong một thế giới đầy yếu đuối và bất công, nếu chúng ta có nhiều đoàn thể hoặc nhiều người tốt đẹp không giết hại sinh vật và ăn thuần chay thanh đạm, những người không tham lam một thứ gì và sẵn sàng giúp đỡ chúng ta khi có thể giúp được trong khả năng của họ, những người giúp đỡ, dù là đã thọ Tâm Ấn hay chưa, như vậy chúng ta đã phụng sự rất tốt đẹp cho thế giới. Trong tương lai, dần dần những người khác sẽ theo gương chúng ta. Chúng ta dạy bằng cách làm gương chứ không bằng ngôn từ.

Dĩ nhiên tôi cũng dạy quý vị bằng ngôn từ, vì từ lời lẽ quý vị biết tại sao tôi làm điều này và tại sao quý vị nên làm như vậy. Ngôn từ cũng có lợi ích, nhưng nếu chúng ta chỉ nói suông mà không làm gì cả thì thật là vô tích sự, và còn có thể nguy hại vì chúng ta phí phạm năng lực của mình và phí thời giờ của người

khác phải lắng nghe lời lẽ rác rến của chúng ta. Khi một trái cây nhìn giống trái cây nhưng lại không bổ dưỡng gì cả thì nó chỉ là rác rến, phải không? Đúng. Khi những lý thuyết chỉ là những lời lẽ trống không mà không có sự hỗ trợ qua việc làm gương hoặc qua sự thực hành thì nó cũng chỉ là rác rến, những lời nói rỗng tuếch, chỉ phí phạm năng lượng và thời giờ.

Người ta có thể dùng thời gian đó để lắng nghe những điều khác có giá trị hơn hoặc có thể tìm những người khác tốt hơn để nghe, hay dùng thời giờ này để ngủ, như vậy còn bổ ích hơn. Hoặc có thể tình cờ gặp được vài cuốn sách hay, gặp vị Minh Sư hay một đồng tu khác, hoặc làm bất cứ điều gì bổ ích hơn là lắng nghe những lời lẽ trống không vô nghĩa. Vì vậy nếu chúng ta nói chuyện, chúng ta phải nói những điều mình biết, điều gì mà chúng ta thực sự tin tưởng, nó sẽ có lực lượng, có năng lực và sẽ mang lại lợi ích cho người khác.

Đó là lý do phần nhiều những điều mọi người cầu nguyện không thành sự thực, vì họ không bỏ năng lực vào đó. Họ chỉ nói suông bằng miệng hoặc chỉ nghĩ thoáng qua với năng lực yếu đuối của họ. Do đó ý tưởng của họ, lời cầu nguyện của họ sẽ không thành sự thật. Họ còn không có đủ năng lực và tinh thần để cầu nguyện. Đó không phải là lời cầu nguyện chân thành. Lời cầu nguyện chân thành luôn luôn trở thành sự thật, bởi vì nó có năng lực, nó sẽ lôi cuốn, thu hút những mục tiêu của ý muốn. Nếu không có sức cuốn hút, không có gì xảy ra. Nếu quý vị để hai vật, một là cục nam châm, một là mảnh gỗ chung với nhau và quý vị sơn mảnh gỗ cho giống cục nam châm thì sức hút của hai vật này cũng không giống nhau. Chỉ có cục nam châm thật mới hút được sắt hoặc kim loại, miếng gỗ kia không thu hút được gì cả cho dù quý vị để nó ở đó bao lâu cũng vậy. Dù là nó giống cục nam châm đến mức nào cũng không quan trọng.

Do đó, khi người tu hành Pháp Môn Quán Âm cầu nguyện, lời cầu nguyện sẽ trở thành sự thật. Phải, bởi vì quý vị có lực

lượng. Hiện giờ, quý vị có lực lượng để cầu nguyện theo ý muốn, mà trước kia thì không có. Trước đó, quý vị còn không biết cầu nguyện chân chính là gì. Quý vị chỉ nói: “*Ồ, Thượng Đế, xin cho con cái này, cho con cái nọ.*” Quý vị nghĩ rằng Thượng Đế rẻ tiền vậy sao? (*Mọi người cười.*) Ngay cả một cây kim nhỏ cũng không bị thu hút bởi một miếng gỗ hoặc một thanh sắt bình thường thì làm sao Thượng Đế có thể bị thu hút bởi quý vị, bởi những lời “*xí xô, xí xào*” vô ý nghĩa, nếu quý vị không thực sự mong mỏi những điều mình nói, ngay cả không tin tưởng vào lời cầu nguyện của mình. Do đó, sự cầu nguyện bắt đầu sau khi quý vị biết được vị Minh Sư, bởi vì vị Minh Sư đánh thức bên trong quý vị, lực lượng cầu nguyện, lực lượng suy nghĩ, lực lượng sử dụng năng lực của chính quý vị để làm cho sự việc trở thành sự thật. (*Mọi người vỗ tay.*)

Do đó, sau khi Tâm Ấn, hầu hết những gì quý vị cầu nguyện, nếu điều đó tốt cho quý vị, nó sẽ thành sự thật, và điều gì không tốt cho quý vị, vị Minh Sư sẽ không cho. (*Mọi người vỗ tay.*) Nếu điều này không tốt cho quý vị, vị Minh Sư sẽ không chấp thuận, cũng giống như trẻ nhỏ khi chúng đòi quá nhiều kẹo bánh, cha mẹ sẽ nói “*Không!*”. Nếu chúng muốn một hai cục kẹo thì cũng không sao, nhưng nếu nhiều quá khiến chúng phải bỏ cơm trưa, cơm chiều thì không được, phải không? Và đôi khi chúng muốn chơi lửa, cha mẹ cũng nói: “*Không, con chưa đủ lớn để sử dụng lửa, để chơi lửa, để có kinh nghiệm rằng lửa không tốt.*” Chờ đến khi quý vị biết thì đã trễ. Cho nên khi quý vị đủ lớn, quý vị có thể dùng lửa, có kinh nghiệm với lửa. Ngay bây giờ, quý vị còn quá nhỏ, quý vị biết rằng lửa không tốt nhưng không biết làm sao sử dụng những thứ không tốt. Khi quý vị lớn lên quý vị vẫn biết rằng lửa nguy hiểm nhưng quý vị biết sử dụng nó ra sao. Do đó, quý vị có thể chơi với lửa, lửa vẫn giống như cũ nhưng quý vị đã khác.

Vì vậy, một người có thể làm một công việc gì đó trong khi người khác không thể làm được. Hoặc có điều gì mà vị Minh Sư

có thể làm nhưng quý vị không thể làm được. Vị Minh Sư có thể truyền Tâm Ấn và lãnh nghiệp chương cho người khác, nhưng quý vị không thể bắt chước. (*Mọi người cười và vỗ tay.*) Vị Minh Sư có thể làm rất nhiều điều mà quý vị không thể làm được; nhưng sẽ được, trong tương lai, quý vị sẽ làm được. Khi quý vị trưởng thành trong sức mạnh, trong năng lực và trong sự giác ngộ chính mình, quý vị có thể làm những điều y như vị Minh Sư, và quý vị còn có thể làm hơn vậy nữa. Nếu Thượng Đế muốn giao thêm trách nhiệm cho quý vị, quý vị có thể làm tất cả mọi việc. Không phải là việc làm bên ngoài của vị Minh Sư mà là trí huệ bên trong. Cách thức làm việc của vị Minh Sư và tại sao lại làm như vậy, chúng ta không thể biết được. Đôi khi chúng ta biết, đôi khi không biết, chúng ta chỉ nghĩ: “*Ồ! Sư Phụ chỉ nói chuyện, mời người ta dùng bữa, uống trà và rờ đầu họ. Tôi cũng có thể làm hết mọi việc này và hơn vậy nữa.*” (*Mọi người cười và vỗ tay.*) Phải! “*Niệm năm Hồng Danh, tôi cũng làm được. Và tất cả những sách của Ngài, tôi cũng viết được.*” Nhưng hai điều này khác nhau. Không phải hình thức bên ngoài là quan trọng mà là lực lượng vô hình ở phía sau.

Do đó, ngay cả hôm nay khi chúng ta nói chuyện ở bên ngoài với nhà báo, quý vị nghe có người nói, thí dụ như, ở Costa Rica có một người đồng tu, hiện thời rất thành tâm trong pháp môn của chúng ta. Và anh ta rất thương mến tôi, anh ta luôn luôn khóc như một đứa trẻ nhỏ mỗi khi tôi đến và mỗi khi tôi đi. Anh ta tu hành rất tinh tấn và có thể nghiệm rất tốt, không phải là cao nhất nhưng rất tốt và anh tiến bộ rất nhanh chóng. Nhưng trước đó, anh thọ Tâm Ấn với một người khác cũng gọi là Minh Sư trước khi anh biết tôi. Đó là chuyện đã lâu. Có thể cũng là cùng một pháp môn. Nhưng anh không thể chịu đựng nổi, anh bị phản ứng trầm trọng cho nên anh ngưng tu tập. Sau khi gặp tôi và được truyền Tâm Ấn, anh tiến bộ rất nhanh.

Và một người khác từ Hoa Kỳ cũng thọ Tâm Ấn với một vị Minh Sư nổi tiếng ở Ấn Độ, cũng dạy âm thanh và ánh sáng như tôi. Nhưng ông ta không tiến bộ gì cả trong khoảng mười hoặc mười hai năm. Sau đó, ông theo một tông phái khác và bị lừa, và mọi chuyện không tốt xảy ra làm ông còn tệ hại hơn trước. Cho nên ông mất niềm tin và hoàn toàn chấm dứt việc tu hành, và có thể còn làm một vài việc đáng tiếc. Nhưng sau khi gặp tôi, ông lấy lại được niềm tin, bắt đầu tu hành trở lại và tiến bộ rất nhanh chóng. Ông ta hỏi tôi tại sao, cũng là cùng một phương pháp, tại sao lại có kết quả khác? (*Mọi người vỗ tay.*)

Dù rằng họ dạy cùng một phương pháp gọi là âm thanh và ánh sáng, nhưng vẫn có khác. Điều này chính bản thân tôi cũng biết. Có vài người dạy phương pháp âm thanh và ánh sáng để kiếm tiền. Đầu tiên quý vị phải trả tiền cho mỗi bài học, một số tiền bao nhiêu đó mỗi tháng. Cho đến hai ba năm sau họ mới truyền Tâm Ấn cho quý vị mà không bảo đảm sẽ có được thể nghiệm âm thanh và ánh sáng. Có thể một hai người có được, nhưng chỉ là âm thanh thấp. Tôi không có ý chỉ trích ai và cũng không nói tên người này. Tôi chỉ muốn nói rằng không phải qua hành động bên ngoài mà chúng ta có thể phán đoán hoặc bắt chước. Chúng ta phải đạt được lực lượng bên trong để có thể hoàn thành bất cứ chuyện gì, nhất là về phương diện tâm linh.

Không phải là bắt chước vị Minh Sư, bằng cách đi đứng kiểu này hoặc ăn mặc kiểu nọ, chúng ta đụng chỗ này, rờ chỗ nọ, và vẫy tay hướng này, vẫy hướng nọ, và cho kẹo. (*Mọi người cười.*) Không phải vị Minh Sư chỉ làm có vậy thôi. Còn rất nhiều điều khác và phía sau những hành động đó. Có tình thương, lực lượng và sức gia trì. Có sự chú ý và săn sóc đặc biệt từ Đấng Tối Cao, từ biển tình thương và lòng thương xót. (*Mọi người vỗ tay.*) Điều này rất khó hiểu nếu quý vị không tu hành, nếu trình độ quý vị không đủ cao, quý vị không thể biết được những điều này. Nhưng khi quý vị nhận quà, quý vị có thể cảm thấy có sự khác biệt khi

quý vị nhận một điều gì đó từ vị Minh Sư. Quý vị không cảm thấy có gì khác, nhưng trong tương lai nó sẽ giúp cho quý vị.

Thí dụ như, một người đồng tu nói rằng vợ của anh ta được tôi gia trì đến ba lần trước khi cô thấy hào quang. Lần đầu không, lần thứ hai cũng không, lần thứ ba: “Ồ!” Cô ta nói: “Thấy rồi! Có rồi!” Phải, có vài người hơi chậm. Tôi biết một người đồng tu, ông ta nói rằng ông không nghe gì cả khi thọ Tâm Ấn. Ông là một trong những người lãnh đạo nhỏ của một tông phái khác. Khi ông đến với chúng tôi, ông thọ Tâm Ấn. Nhưng có thể vì những thành kiến từ trước kia, ông bị kẹt vào một chỗ nào đó. Phải mất một tuần ông mới nghe được âm thanh đầu tiên, nhưng ông cố gắng rất nhiều và thiền rất nhiều. Cuối cùng ông cũng leo lên được “tới đó”, tôi rất cảm kích sự cố gắng của ông. Hiện thời ông là một trong những người đồng tu ủng hộ và tin tưởng tôi nhất. Nhưng ông gắng sức rất nhiều sau khi Tâm Ấn, rất khổ công tu tập.

Nhưng điều này rất hiếm, rất hiếm khi một tuần sau khi Tâm Ấn mới nghe âm thanh. Ông không nghe gì cả. Ông rất tức giận vì ông là một người lãnh đạo. Những người khác đều có thể nghiệm và ông là người lãnh đạo mà không có gì hết. Ông ta rất bực bội và tức giận chính mình. Nhưng chính vì địa vị của ông mà ông bị trở ngại. Ông ta nghĩ rằng mình là một trong những người thông minh nhất thế giới. Và ông có thể nói chuyện rất hay, biết tất cả kinh điển, ông có thể nói không ngừng. Ông biết rất nhiều câu chuyện và có thể nói thao thao bất tuyệt. Ông nghĩ ông được rồi, ông cũng ăn chay từ lâu, có thể vẫn còn ăn trứng, ông nghĩ rằng ông đã chuẩn bị sẵn sàng một trăm phần trăm, một trăm lẻ tám phần trăm, và rồi ông rất thất vọng.

Khi chúng ta nghĩ rằng chúng ta tài giỏi, tuyệt vời, chúng ta có thể bị đầu óc lừa gạt. Đầu óc chúng ta rất thích được khen tặng, rất ham mê danh vọng, thích mơ tưởng và cho rằng chúng ta rất tài giỏi. Mặt khác, đầu óc cũng làm hạ phẩm giá chúng ta,

nó có thể đìm ta xuống, gây nên sự chán nản phiền muộn, sinh ra mặc cảm tự ti và cũng lừa gạt khiến chúng ta không thấy được sự vĩ đại của chính mình. Nó làm việc cả hai chiều. Hệ thống lừa gạt lợi hại nhất trên thế giới là làm cho người ta sùng bái những điều vô giá trị: sùng bái gỗ đá, sùng bái mọi vật thể không có sự sống, cho rằng Phật sẽ biết, sẽ chứng giám cho họ. Phật có thể biết nhưng chúng ta không biết vì chúng ta chưa tìm được mối dây liên lạc bên trong. Cho nên dù rằng Phật muốn nói chuyện với chúng ta, chúng ta cũng không nghe được. Nếu đường dây điện thoại của chúng ta bị ngắt kết nối, làm sao chúng ta có thể nghe được phía bên kia, dù rằng chúng ta có lay cái điện thoại bên này bao nhiêu cũng chẳng ăn thua gì. *(Mọi người vỗ tay.)*

Đây là cạm bẫy của Ma Vương, không ai biết. Con người thích bám víu vào một cái gì đó, và muốn tự vinh danh chính mình: rằng họ có đạo tâm, rằng họ biết nhiều triết lý, rằng họ tu hành tinh tấn. Do đó Ma Vương, vị vua của ảo tưởng, đặt ra những cạm bẫy này, để họ tự thỏa mãn chính mình và kẹt vào đó mãi mãi: rằng ta có lẽ bái, ta đạo đức, ta là Phật tử, ta là cái này, ta là cái nọ, ta là đủ mọi thứ, ta rất bận rộn, ta đang tu hành.

Có đủ loại ràng buộc vật chất trong tôn giáo chỉ để thỏa mãn đầu óc, nhưng nó lừa gạt làm mất thời giờ quý báu của chúng ta, không cho chúng ta nghĩ đến hoặc tìm đến những điều cao quý hơn. Do đó họ luôn luôn bảo quý vị sùng bái những tượng gỗ và một ngày nào đó quý vị sẽ nhận ra rằng đó là một vị Phật. Phải, có thể, nhưng là một vị Phật gỗ! *(Mọi người cười.)* Phật luôn luôn nói rằng, “*Phật tại tâm*”, và Chúa cũng nói, “*Thượng Đế ngự bên trong chúng ta. Chúng ta là giáo đường của Thượng Đế.*” Các Ngài muốn nói gì? Quý vị tạo ra Thượng Đế theo ý của quý vị. Quý vị tạo ra Phật theo ý của quý vị, tùy theo sự nhận thức, trình độ, lực lượng của quý vị, Phật là như vậy. *(Mọi người vỗ tay.)*

Thí dụ như, tôi dạy quý vị Pháp Môn Quán Âm. Không có pháp môn, nhưng chúng ta phải gọi nó là một pháp môn. Nếu

không, nếu tôi nói với đại chúng rằng hãy đến đây và tôi sẽ không cho quý vị gì cả, không có phương pháp gì, sẽ không có ai đến. Nhưng sau một thời gian quý vị nhận ra rằng thật sự không có pháp môn gì. Chỉ là lực lượng của vị Minh Sư giúp đỡ cho quý vị. Nếu không phải vậy, người khác sẽ bán pháp môn ra ngoài với giá một trăm Mỹ kim và quý vị sẽ không được gì cả. Hoặc là những trường khác, những người mệnh danh là Minh Sư cũng dạy cùng một pháp môn nhưng quý vị vẫn không được gì cả. Họ cũng bảo quý vị ngồi đây và tập trung ở đó. Họ cũng rờ đầu quý vị. Họ có thể rờ đến hai ngàn năm, đầu quý vị vẫn còn y nguyên là đầu quý vị. *(Mọi người cười.)* Nó sẽ không trở thành đầu của Phật, bởi vì cái gì của quý vị vẫn là của quý vị. Bây giờ, sau khi tôi truyền Pháp Môn Quán Âm cho quý vị, quý vị ngồi thiền và gắng công tìm kiếm bên trong xem quý vị có loại lực lượng gì, có loại khả năng gì mà quý vị đã quên, có bao nhiêu trí huệ mà quý vị chưa dùng đến, quý vị là ai, có địa vị cao quý ra sao trong vũ trụ này. Quý vị tìm kiếm và tìm kiếm, và quý vị sẽ khám phá ra, đến đẳng cấp thứ nhất. Sau đó quý vị thấy rằng mình rất từ bi bác ái, ít phiền muộn hơn trước; và quý vị nghĩ rằng “*Ồ! Thượng Đế là vậy. Thượng Đế giúp đỡ mình. Thượng Đế có thể giúp mình không còn phiền muộn và trị hết bệnh cho mình.*” Phải, quý vị được trị hết bệnh, ở đẳng cấp thứ nhất. Và đôi khi quý vị đụng chạm người nào họ cũng hết bệnh. Quý vị có lực lượng trị bệnh. Quý vị nói rằng “*Ồ! Thượng Đế có lực lượng trị bệnh. Thượng Đế là vậy. Thượng Đế là tình thương. Thượng Đế cho tôi tình thương. Tôi cảm thấy được yêu thương và tôi cũng cảm thấy yêu thương mọi người.*”

Nhưng lòng thương đó vẫn còn ở trình độ thấp. Cũng không sao, quý vị cảm thấy thoải mái hơn trước. Và từ lúc ăn thuần chay quý vị cảm thấy thân thể khỏe mạnh hơn, quý vị có thể suy nghĩ thông minh, nhanh nhẹn hơn trước, và quý vị thương mến người chung quanh hơn. Cho nên quý vị bắt đầu tuyên bố rằng

Phật là tình thương, Phật là năng lực chữa lành. Thượng Đế là lực lượng chữa lành và là giáo chủ của thần thông. Ngài có thể làm đủ loại thần thông. Quý vị biết rằng Thượng Đế hiện hữu và Ngài có phẩm chất như vậy và như vậy. Quý vị tiếp tục tu hành thêm một thời gian, sau đó đến đẳng cấp thứ hai và giờ đây bỗng nhiên khi có ai hỏi điều gì, quý vị có thể trả lời lưu loát. Với tài hùng biện, quý vị có thể trả lời cho họ trong cách thức mà họ chưa bao giờ nghe qua, trong cách thức mà chính quý vị cũng chưa từng mơ tưởng đến. Và quý vị hiểu tất cả mọi kinh điển và Thánh Kinh trên thế giới. Quý vị hiểu rằng tất cả năm tôn giáo đều nói cùng một Chân Lý. Nói vắn tắt, quý vị đạt đến trình độ biện tài vô ngại.

Quý vị cũng có thể thấy được quá khứ, có thể biết tiền kiếp và hậu kiếp của người khác. Quý vị biết tại sao quý vị có liên hệ với nhau, và quý vị có khả năng điều khiển trong vô hình hoặc hữu hình một vài liên hệ nghiệp chướng của quý vị với người khác. Do đó bỗng nhiên sự liên hệ của quý vị trở nên tốt đẹp, bỗng nhiên hai kẻ thù trước kia trở lại thương mến nhau. Bởi vì trong sự tu tập vô hình, lực lượng Minh Sư của quý vị đã xoa dịu đi những sự thù hận trong cuộc đời và trong những liên hệ của quý vị. Do đó quý vị bắt đầu tuyên bố rằng Thượng Đế là lực lượng trí thức, Thượng Đế là Bồ Đề, Thượng Đế là sự giác ngộ, Thượng Đế là biện tài vô ngại. Thượng Đế là vậy. Cho nên Thượng Đế của quý vị đã cao lớn hơn một chút. *(Cười.)* Phải, đó là cách quý vị tạo ra Thượng Đế và tạo ra Phật. Quý vị nói “Ồ, Thượng Đế! Ngài có đủ loại hồ sơ để chúng ta có thể thấy mọi sự việc bên trong.”

Sau đó, quý vị lắng nghe và quý vị có thể nghe được tiếng sấm, tiếng nước. Do đó trong Thánh Kinh có nói rằng lời của Thượng Đế giống như tiếng sấm và giống như tiếng nước. Đó là cách họ diễn tả Thượng Đế của họ. Và khi họ thấy hào quang như ngọn lửa lớn, họ nói rằng “*Thượng Đế đến từ ngọn lửa lớn.*”

Thượng Đế giống như ngọn lửa lớn.” Cho nên Thượng Đế của họ hơi khác đi. Thượng Đế của quý vị bây giờ khác hơn Thượng Đế khi trước, hoặc khác với Thượng Đế của một đồng tu mới đạt tới đẳng cấp thứ nhất, hoặc khác hơn của người đồng tu khác đã đến được đẳng cấp thứ ba. Thượng Đế của họ khác với Thượng Đế của quý vị, nhưng cũng là cùng một Thượng Đế đáng thương, được nhìn từ những cặp mắt khác nhau và từ những góc cạnh khác nhau. Giống như khi Phật còn tại thế có kể câu chuyện bốn người mù sờ voi. Người đụng trúng tai voi nói rằng “Ồ! Con voi giống như cây quạt, một cây quạt lớn.” Và người khác sờ trúng chân voi, nói rằng “Ồ! Con voi giống như cây cột lớn.” Và người sờ trúng vòi voi lại nói “Ồ! Con voi giống như cái vòi nước.” Và người sờ trúng đuôi voi thì nói “Ồ! Con voi giống như cây chổi.” Phải, thí dụ như vậy, đó là cách người bình thường thấy Thượng Đế. Và đó là cách những người tu hành ở những đẳng cấp khác nhau thấy Thượng Đế và tạo ra Thượng Đế của họ. Do đó mới nói rằng Thượng Đế ở bên trong chúng ta, rằng Phật tại tâm, ý nghĩa là như vậy. *(Mọi người vỗ tay.)*

Giờ đây quý vị biết rằng quý vị có thể tạo ra Phật và tạo ra Thượng Đế. Cho nên tôi khuyên quý vị hãy tạo ra vị Thượng Đế cao cả nhất. Thượng Đế của chúng ta phải là Đấng Tối Cao, Đấng Vô Thượng, để xứng đáng với thời giờ, năng lực và sức chú ý của chúng ta. Thời giờ là vàng bạc, vậy tốt nhất là chúng ta hãy mua vị Thượng Đế cao quý nhất. *(Mọi người cười và vỗ tay.)* Giờ đây, quý vị đã hiểu tại sao Thượng Đế không phải ở đó để cho quý vị sùng bái, nhưng đòi hỏi chúng ta phải biết dùng đến lực lượng của Ngài. Nếu chúng ta không dùng đến vị Thượng Đế này bởi lực lượng của chúng ta, thì khi chúng ta cầu nguyện và chẳng thấy gì xảy ra, chúng ta không thể đổ lỗi cho ai khác. Từ đẳng cấp cao nhất của Thiên Đàng xuống trình độ thấp nhất nơi địa ngục, quý vị chỉ có thể đổ lỗi cho chính mình, quý vị đã lầm đường lạc lối, quý vị đã tu trật pháp môn.

Do đó Pháp Môn Quán Âm là để quý vị nhận thức rằng Thượng Đế là quý vị, là cách quý vị tạo nên Ngài. Thượng Đế có thể thấp kém như sâu bọ, nếu quý vị là như vậy. Nếu quý vị không thăng tiến lên cao hơn trình độ loài sâu bọ, Thượng Đế sẽ mãi mãi là sâu bọ. Nếu quý vị tự thăng tiến cao hơn, Thượng Đế của quý vị sẽ cao hơn, Thượng Đế sẽ được vinh danh ở một trình độ cao hơn. Vậy hãy vinh danh Thượng Đế bằng lực lượng thiên định và giác ngộ của chính quý vị. Đó là lời cầu nguyện tốt đẹp nhất. Đó là sự vinh danh Thượng Đế cao quý nhất, lời cầu nguyện và công việc cao quý nhất mà quý vị có thể làm được cho Thượng Đế. *(Mọi người vỗ tay.)* Nếu chúng ta nói rằng chúng ta sùng bái Phật, Thượng Đế, Thánh A-la hoặc bất cứ vị nào nhưng chúng ta vẫn ở mãi trong vô minh thì thật ra chúng ta đã coi thường Thượng Đế, đã hạ thấp Phật và Thượng Đế.

Vì vậy Phật đã nói gì? Phật nói rằng nếu quý vị tin Phật mà không hiểu Phật là phi báng Phật. Đó là Chân Lý. Quý vị làm thế nào để phi báng Phật? Bằng cách ở mãi trong vô minh và để người khác thấy rằng quý vị là một vị Thượng Đế vô minh, rằng quý vị không còn tin tưởng vào Thượng Đế, bởi vì Thượng Đế là vô minh theo sự suy luận và quan niệm vô minh của quý vị. Quý vị nghĩ rằng Thượng Đế là như vậy. *“Tôi cầu nguyện Ngài nhưng Ngài không nghe. Tôi đang bò lét ở đây nhưng Ngài không thấy.”* Không phải là Thượng Đế không thấy mà là chính quý vị không biết rằng Ngài thấy, không trực tiếp nhận được sự gia trì của Ngài, bởi vì quý vị xây dựng lên rất nhiều chướng ngại xung quanh mình. Chính quý vị đã chối từ phước báu và sự gia trì từ Thượng Đế. Bởi vì quý vị suy luận từ một đầu óc hạn hẹp và thành kiến từ nhiều thế hệ rằng quý vị không xứng đáng, rằng quý vị sai lầm, rằng quý vị ngu muội, rằng quý vị làm mọi điều sai lầm ngược lại bản chất Thượng Đế của quý vị.

Do đó ngay cả bây giờ, khi quý vị cầu nguyện, những tư tưởng này trong tiềm thức ngăn cản không cho quý vị biết rằng

quý vị là Thượng Đế, không biết được sự lợi ích của Thượng Đế. Cho nên quý vị cho rằng Thượng Đế chỉ là như vậy. Thượng Đế chỉ là để cho quý vị cầu nguyện, than phiền và đòi hỏi. Nhưng không phải là như vậy. Mỗi vị Thượng Đế thật sự khác nhau. Tùy theo cách suy luận và trình độ của quý vị mà Thượng Đế khác biệt. Không phải là có nhiều Thượng Đế, nhưng là vì quan niệm của chúng ta khác nhau cho nên Thượng Đế cũng khác. Giờ đây quý vị có hiểu tại sao chúng ta phải hiểu và nhận thức được Thượng Đế, để có thể nói rằng chúng ta thật sự sùng bái Ngài? *(Mọi người vỗ tay.)* Do đó, Phật nói không sai, nếu quý vị không hiểu Phật, đừng nên mù quáng tin tưởng Phật, vì như vậy là quý vị phỉ báng Ngài.

Tuy nhiên quý vị đang đi đúng đường. Tôi nghĩ rằng quý vị đã nhận ra điều này, nếu không quý vị không đến đây để gặp tôi. Ngay cả những người bị rút cũng đến gặp tôi hoặc ít nhất cũng muốn đến gặp tôi. Có thể họ không còn mặt mũi để đến đây, nhưng không sao. Nếu họ muốn tu hành chậm chạp ở bên ngoài, không có sự kiểm soát, không có ai nhắc nhở, thúc đẩy họ, vậy họ có thể ở nhà bò từ từ. Còn những người muốn theo tôi nhanh hơn, phải làm việc nhiều hơn và lệ làng hơn. Tôi muốn quý vị phải nhanh nhẹn. Quý vị không bao giờ có thể quá nhanh đối với tôi. *(Mọi người vỗ tay.)* Bởi vì thế giới đang cần những người làm việc nhanh lệ như vậy. Thế giới đang thiếu thốn một cách tuyệt vọng những người suy nghĩ lệ làng, thông minh, có lương tâm, đạo đức và thành thật. Do đó, có càng nhiều càng tốt.

Quý vị càng nhanh chóng biết được Thượng Đế của quý vị là vĩ đại chừng nào thì tốt chừng nấy, quý vị có thể chia sẻ tình thương của quý vị, có thể phô bày Thượng Đế của quý vị cho mọi người thấy. Khi họ thấy quý vị giống như là họ thấy Thượng Đế. Họ có thể run rẩy sợ hãi, hoặc cảm thấy được thăng hoa trong tình thương, hoặc chỉ cảm thấy khác lạ. Đó là cách Thượng Đế gia trì cho mọi người qua quý vị. Bởi vì quý vị đang từ từ thăng tiến lên

đến trình độ của Thượng Đế. Đó là cách chúng ta gia trì cho thế giới. Đó là cách chúng ta sùng bái Thượng Đế. Đó là cách cầu nguyện chân thành nhất.

Lúc đó chúng ta không còn cầu nguyện nữa, nhưng Thượng Đế vẫn gia trì quý vị mọi điều và gia trì tất cả những người thấy được quý vị. Lúc đó quý vị đã trở thành Minh Sư, hoặc là quý vị chưa đạt đến trình độ Minh Sư, nhưng đẳng cấp quý vị đã thụ đắc được ít nhiều lực lượng này, tình thương này và sự ban phước lành này. Vậy đây là cách chúng ta phụng sự thế giới, và rồi chúng ta có thể nói rằng Thượng Đế thật sự là tình thương, là lòng bác ái. *(Mọi người vỗ tay.)* Và mọi người sẽ ca tụng quý vị. Được, lý thuyết đủ rồi! Nhưng lý thuyết tôi nói không phải chỉ là lý thuyết suông. Quý vị cảm nhận được lực lượng và năng lực trong đó. Tại sao? Bởi vì tôi đã giác ngộ được những điều tôi nói, không phải là đọc từ sách vở. Tôi giác ngộ nó từ bên trong. Do đó, những điều tôi nói có ích lợi cho quý vị và làm cho quý vị tin tưởng. Bởi vì nó có lực lượng của niềm tin. Những người khác khi lặp lại những lời tôi, có thể chỉ là những lời trống không. Vì vậy chúng ta phải tu hành và tự giác ngộ. Và lúc đó ngay cả khi chúng ta lặp lại những lời của vị Minh Sư, chúng cũng có cùng một lực lượng, bởi vì những lời này đã trở thành lời của chính chúng ta. *(Mọi người vỗ tay.)*

Cám ơn quý vị đã mời tôi đến đây và cũng cảm ơn sự thương yêu, chào đón nồng nhiệt của quý vị tại phi trường, tại đây ngày hôm nay và trong vài ngày sắp đến. Cám ơn quý vị đã gắng sức làm việc để hoàn thành mục đích chuyến du hành của tôi. Bởi vì chuyến du hành của tôi cũng là của quý vị. Công việc của tôi cũng là công việc của quý vị. Những người được lợi ích từ tôi cũng là được ích lợi từ quý vị, từ tất cả quý vị đã cộng tác giúp đỡ, đã ủng hộ công việc này bằng tinh thần hoặc ngay cả vật chất và thể xác. Mỗi người đều là ân nhân của con người. Đây là con đường của Bồ Tát, con đường của bậc Thánh nhân, không còn

cách nào khác. Không cần phải cạo đầu, không cần phải đóng căn cứ trên Hy Mã Lạp Sơn. Không cần bất cứ điều gì, không cần ngủ trên giường đình, chỉ cần bình thường và có trí huệ. Quý vị thật đẹp!

Tôi rất mừng vì quý vị đã có tiến bộ và có niềm tin vững chắc. Tôi biết rằng quý vị đã qua nhiều thử thách. Nhưng đó là cách chúng ta biết đẳng cấp của mình. Đó là cách chúng ta biết sự phân biệt của mình có bén nhạy hay không, có nhận ra sự khác biệt giữa Chân Sư và giả sư hay không, có nhận ra được sự tốt đẹp của vị Minh Sư hay không, hay là chúng ta chỉ nghe những lời đồn đãi, những chuyện tầm phào làm ô nhiễm đầu óc. Nếu chúng ta lặp lại những điều đó sẽ làm ô nhiễm đầu óc người khác, y như một căn bệnh tiếp tục lan tràn. Cho nên khi chúng ta nói chuyện, tốt hơn là nên nói chuyện đạo đức. Nếu chúng ta tuyệt đối không thể tránh được thì chúng ta bắt buộc phải nói một điều gì đó, nhưng chỉ để dạy người khác hoặc nhắc nhở họ tiến bộ. Nếu không, chẳng có gì tốt đẹp khi nói về những chuyện phủ định cho dù đúng hay sai. Người nói những chuyện này là người đầu tiên bị ảnh hưởng và ô nhiễm nhiều nhất. Và người nghe cũng bị ảnh hưởng nếu họ nghe theo hoặc tin theo. Thôi, chúc ngủ ngon!

2

Quý Trọng Đời Sống Giàu Có Mà Thượng Đế Ban Cho Chúng Ta

Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị
Tokyo, Nhật Bản (Video #227)

Ngày 11 tháng 3 năm 1992
(Nguyên văn tiếng Trung Hoa)

Trong kinh điển Phật giáo có nói nếu một người giàu có, sống đầy đủ tiện nghi, đời sống rất thuận lợi, lại có đạo tâm tu hành, biết nghĩ đến Thượng Đế, tưởng nhớ đến Phật, thì người đó nhất định là người có trí huệ cao đẳng. Bởi phần đông người trên thế giới, nếu có đời sống đầy đủ sung túc, sẽ không nghĩ đến cảnh giới của siêu thế giới. Đa số chúng ta trong lúc khó khăn, mới nghĩ đến Thượng Đế, mới biết chúng ta cần phải nương tựa vào tinh thần. Nếu chúng ta không thiếu thốn điều gì, chúng ta sẽ không nghĩ đến Thượng Đế. Sự thật, trong bất kỳ hoàn cảnh nào, chúng ta nên tưởng nhớ đến ân điển cao cả nhất mà Thượng Đế đã ban cho chúng ta. Bởi vì tài sản của thế gian hoặc những phương thức an toàn của thế gian đều không tồn tại vĩnh cửu, và không phải lúc nào cũng làm vừa lòng chúng ta hết được.

Trước kia, khi chưa bước chân vào con đường tu hành, đời sống của tôi rất khá giả. Chồng tôi có hai văn bằng bác sĩ, còn tôi thì làm phiên dịch cho Hội Hồng Thập Tự. Chúng tôi có xe, có nhà riêng, có hồ bơi, v.v... Chồng tôi cũng còn trẻ, đẹp trai. Tuy có cuộc sống hạnh phúc như thế, nội tâm của tôi lại không cảm thấy vui, không cảm thấy rằng những thứ ấy là tất cả những điều mà tôi mong cầu. Từ lúc còn nhỏ, tôi đã cảm thấy dường như tôi phải có một mục đích gì khi hiện diện ở thế giới này. Tài sản vật chất không thể thỏa mãn được nội tâm của tôi.

Tôi đọc rất nhiều về lịch sử của thế giới, có rất nhiều quốc gia vốn đang giàu có, phú cường, đột nhiên trở nên nghèo nàn. Quý quốc Nhật Bản cũng đã từng trải qua rất nhiều phong ba, sau đó mới được tái thiết lại; đây là bài học rất tốt, một kinh nghiệm tốt. Thượng Đế lúc nào cũng thương yêu loài người chúng ta và Ngài dùng rất nhiều phương cách để chăm sóc chúng ta. Ngay cả tai họa cũng là một thứ ân điển, một thứ giáo huấn mãnh liệt, nhắc nhở chúng ta rằng thế giới này là vô thường. Nếu chúng ta biết được ý nghĩa này, Thượng Đế sẽ chăm sóc và giúp đỡ chúng ta về phương diện vật chất và tài sản, để đời sống của chúng ta được thoải mái. Nhưng khi cuộc sống của chúng ta trở nên thoải mái, chúng ta cũng không nên quên những điều dạy dỗ của Ngài; bởi vì nếu chúng ta học không xong, rất có thể chúng ta phải học trở lại. Khi chúng ta sống trong ân điển của Thượng Đế và có được mọi thứ, chúng ta nên trân trọng và giữ gìn quy luật của Thượng Đế và vũ trụ hơn nữa; sau đó đời sống của chúng ta càng lúc càng phong phú, thoải mái hơn.

Cách đây lâu lắm, vào thời đại Moses, người dân của ông Moses bị nô lệ bởi sắc dân khác và họ đã cầu Thượng Đế đến cứu giúp. Qua Moses, Thượng Đế đã giải thoát họ khỏi những đau khổ, mang họ đến một nơi an toàn, cho họ có được tự do và tất cả những thứ mà họ cần. Tuy nhiên khi sống trong cảnh giàu có và sung túc, họ không những trở nên giải đãi mà còn bất tuân

những quy luật của Thượng Đế, sống một đời sống rất trụy lạc. Về sau dù Thượng Đế vẫn thương yêu họ, Ngài bắt đầu phải dùng phương pháp khác để giáo dục họ. Do đó đời sống của họ không còn được thoải mái như trước nữa. Sau đó họ bị phân tán đi nhiều nơi khác nhau, sống một cuộc đời lưu lạc, bất ổn.

Chúng ta có thể thấy rất nhiều chuyện tương tự như vậy đã xảy ra trong lịch sử thế giới. Rất nhiều triều đại huy hoàng, quốc gia giàu có, đột nhiên bị diệt vong, bởi những người này không tôn trọng luật pháp của vũ trụ, không có lòng biết ơn Thượng Đế. Vào thời đại Noah cũng vậy, Thánh Kinh ghi rất rõ ràng, trong thời đại đó, vì cả thế giới đều trụy lạc, hoàn toàn hướng về vật chất, không có đạo đức, cho nên Thượng Đế mới dùng đại hồng thủy để rửa sạch Địa Cầu.

Đương nhiên làm người rất khó, chúng ta dựa vào vật chất nhiều hơn là dựa vào Thượng Đế. Đối với chúng ta, phương diện vật chất tương đối khá rõ ràng, còn Thượng Đế thì có vẻ trừu tượng. Sự thật, Thượng Đế rất gần với chúng ta, Ngài ở bên trong chúng ta. Nhưng vì những hoàn cảnh nào đó của quả Địa Cầu này, chúng ta không thể thấy được Thượng Đế. Nhưng chúng sanh ở những tinh cầu khác, họ thấy Thượng Đế rất dễ dàng. Nhưng dù sao chúng ta cũng có cách chứng minh là Thượng Đế hiện hữu. (*Thượng Đế, Phật giáo gọi là Phật tánh; các tôn giáo khác nhau gọi những tên khác nhau.*)

Tu hành theo Pháp Môn Quán Âm có thể giúp chúng ta câu thông với Thượng Đế, với Phật tánh, khiến đẳng cấp của chúng ta được nâng lên rất cao, bằng với đẳng cấp của những chúng sanh ở các tinh cầu khác. Sau khi được nâng cao, chúng ta nếu muốn đến những tinh cầu cao đẳng hơn để ở thì chúng ta có thể đến! Bởi vì trí huệ và đẳng cấp văn minh của tinh cầu chúng ta không sánh bằng những cảnh giới cao hơn, nên Địa Cầu của chúng ta mới có nhiều đau khổ hơn là vui sướng, và cũng chẳng văn minh gì bao nhiêu. Nhưng nếu chúng ta tu Pháp Môn Quán Âm, chúng

ta sẽ biết con đường tịnh hóa của chính mình, để có thể trở thành những chúng sanh rất văn minh, đáng được trú ngụ tại những cảnh giới cao đẳng hơn.

Trên trái đất cũng có rất nhiều quốc gia khác nhau, có quốc gia rất nghèo khổ lạc hậu, có quốc gia rất giàu có, văn minh. Giống như vậy, trong vũ trụ cũng có nhiều cảnh giới khác nhau, và cảnh giới cao thì dành cho những người có trí huệ cao ở. Chúng ta vẫn có thể sống tại thế giới này mặc dù trí huệ của chúng ta đã được nâng cao. Lúc đó, chúng ta là người có trí huệ cao đẳng, vui vẻ thì chúng ta có thể giúp Địa Cầu của mình trở nên cao đẳng hơn. Còn nếu chúng ta muốn sống với chúng sanh ở những tinh cầu cao hơn, chúng ta cũng có thể làm điều này.

Tại Nhật Bản, nếu người ngoại quốc muốn đến ở không phải là chuyện dễ, ngoại trừ chúng ta rất có tài, theo kịp mức sống của người Nhật thì mới được. Nếu không, ở đây đời sống rất cao, rất văn minh, người bình thường như chúng ta kiếm không đủ tiền để sinh sống nổi. Tôi nghe nói còn có một cách khác để sống tại Nhật là kết hôn với người Nhật. Cho dù như thế, chúng ta cũng phải có một ít khái niệm và tinh thần của người Nhật thì chúng ta mới sống được. Nếu không chúng ta sẽ cảm thấy rất cô độc, rất buồn bã, bởi vì đời sống ở Nhật rất ngăn nắp, rất sạch sẽ, khá tiến bộ. Chúng ta phải bồi dưỡng thứ tinh thần này, tuân theo quy luật của họ thì mới sống được.

Cũng vậy, vũ trụ có một số tinh cầu, một số cảnh giới, mà chúng sanh ở nơi ấy tương đối văn minh, có kỷ luật. Đời sống ở đó văn minh tiến bộ hơn. Nếu chúng ta muốn sống ở những nơi này, chúng ta cần phải bồi dưỡng trí huệ của mình trước. Ở Á châu, hoặc ở Địa Cầu của chúng ta, Nhật Bản được kể là một quốc gia văn minh. Nhưng đây chỉ là về phương diện vật chất thôi, còn về phương diện tinh thần và tu hành, thì trên trái đất này không có một quốc gia nào được kể là cao đẳng cả. Không một

quốc gia nào trên trái đất chúng ta, dù văn minh đến đâu cũng không thể nào so sánh được với những cảnh giới ở trên.

Bên trên có rất nhiều tinh cầu, nhà cửa của họ trên ấy không giống như nhà cửa của chúng ta, được làm bằng lưu ly, vàng bạc và các thứ châu báu. Nếu so sánh nhà cửa của chúng ta với của họ thì chúng ta giống như những người nghèo khổ. Chúng ta không phải vì tham cầu tài sản vật chất mà tu hành. Chẳng qua tôi nói ra để quý vị biết sự khác biệt giữa Địa Cầu và thế giới cao đẳng như thế nào. Không phải vì chúng ta muốn sống trong những căn nhà bằng vàng, lưu ly, châu báu ấy, mà vì đời sống ở những cảnh giới ấy rất tự tại, rất thoải mái, rất sung sướng thong dong. Chúng ta không hề biết đến những đau khổ như sanh, lão, bệnh, tử tại những cảnh giới này. Ở nơi đó, chúng ta vĩnh viễn thông minh, đẹp đẽ, trẻ trung và giàu có.

Tôi xem qua nhiều phim Nhật, có rất nhiều câu chuyện tương tự. Người Nhật cũng nghiên cứu và so sánh những cảnh giới tu hành cao hơn, không biết quý vị có xem qua chưa? Tôi đã có xem! Đôi khi trên truyền hình của Nhật cũng công khai thảo luận về những điều tu hành hoặc cảnh giới của các thế giới khác. Tôi rất vui mừng nhìn thấy nước Nhật giàu có như thế, mà về phương diện tu hành còn nhiều hứng thú, và không hoàn toàn dựa vào lực lượng vật chất. Nếu chúng ta tiếp tục như thế, tin tưởng Thượng Đế, tin tưởng đạo đức, đất nước chúng ta nhất định sẽ được tiếp tục giàu có. Nhưng những cảnh giới trong phim ảnh hoặc những cảnh giới được thảo luận trên truyền hình, theo tôi biết thì không cao lắm. Tuy không cao lắm, nhưng đã rục rờ, huy hoàng như thế, trái đất chúng ta thật không sao so sánh kịp. Nhưng nghe họ đàm luận hoặc làm những phim đó, dường như người Nhật này đã đi đến những cảnh giới đó. Phải có đến đó nên mới có thể làm ra những bộ phim sống động, đẹp đẽ như vậy.

Chúng ta tu hành pháp môn chân chánh, cũng có thể đi đến những cảnh giới cao ấy. Khi còn tại thế, chúng ta cũng có thể đi,

trong lúc ngồi thiền, hoặc trong giấc ngủ, khi chúng ta có thời giờ để rời thân xác này là có thể đi. Chúng ta không cần phải như những người trong phim ảnh, chết trước rồi mới có thể ra đi.

Hơn nữa, chúng ta, những người tu Pháp Môn Quán Âm, nếu chuyên tâm, có thể đi đến cảnh giới cao hơn, và sau khi chết, chúng ta cũng có thể lựa chọn sống ở cảnh giới nào. Thật ra lúc chúng ta chưa đến những cảnh giới cao, chúng ta đã cảm thấy được thâm tâm rất vui vẻ rồi, rất nhiều điều trước đây chúng ta không hiểu rõ, bây giờ lại hiểu được. Đây là nguyên do vì sao các đồng tu trên toàn thế giới đang cố công tu hành. Bởi vì tu hành có kết quả, cho nên họ mới tiếp tục chuyên tâm. Cũng giống như làm ăn vậy, nếu có lợi tức chúng ta mới có tâm tiếp tục làm. Bởi vì con người của thế giới nếu làm việc gì không có kết quả thì không còn hứng thú nữa.

Người Nhật rất biết cách buôn bán! Họ làm việc hết lòng, cho nên mới rất thành công. Càng thành công lại càng muốn làm, nên phần đông người Nhật đều hy sinh đời sống cá nhân của họ cho việc làm hoặc công việc buôn bán. Họ đóng góp rất nhiều thời giờ và công sức để giúp đỡ công xưởng và quốc gia của họ. Bởi vì nước Nhật mới được tái thiết lại, nhưng vì người dân có tinh thần chịu khó, rất cố gắng, nên quốc gia mới được trỗi hưng, phú cường. Đó là tại vì người Nhật có tinh thần chân thật, đoàn kết và rất nỗ lực làm việc. Phương thức làm việc này đưa đến thành công, và quốc gia càng lúc càng phú cường, cho nên người dân càng có hứng thú làm việc, càng làm càng nỗ lực. Nhiều lúc đã hết giờ làm việc, nhưng họ làm thêm giờ cho công xưởng mà không cần phải trả lương, bởi vì họ cảm thấy làm vậy sẽ đem lại lợi ích cho quốc gia! Quả thật là quốc gia có lợi! Tinh thần vị tha này, thế gian thật hiếm có. Rồi buổi chiều làm xong công việc họ còn ra ngoài họp bàn chuyện buôn bán. Mọi người họp lại cùng nhau nghĩ phương cách làm thế nào để công xưởng, việc buôn bán càng phát triển hơn. Vì có tinh thần cống hiến, có lòng đoàn

kết, hy sinh lợi ích cá nhân nên chẳng lạ gì nước Nhật trong một thời gian ngắn đã trở nên rất giàu mạnh.

Có nhân thì có quả. Cũng vậy, chúng ta, những người tu Pháp Môn Quán Âm, cũng muốn trong một thời gian ngắn, đem pháp môn này truyền bá rộng rãi trên thế giới, bởi vì các đồng tu cảm thấy pháp môn này đem lại nhiều lợi ích cho thế giới. Lợi ích cho thế giới cũng là lợi ích cho chính mình, bởi vì chúng ta sống trong thế giới này. Cũng giống như chúng ta sống trong một căn nhà hư hỏng; chúng ta có sửa chữa căn nhà này cũng là để bảo vệ chính mình. Điều này khá giống với tinh thần của người Nhật. Thoạt nhìn qua người Nhật dường như hy sinh thời gian cá nhân, đời sống cá nhân để mang lại lợi ích cho công xưởng, sự buôn bán và quốc gia của họ. Nhưng đối với người Nhật, đó cũng chính là lợi ích cho chính bản thân họ. Bởi vì nước Nhật giàu có thì người dân sẽ được an vui, sau đó danh tiếng của nước Nhật sẽ được nâng cao, thế giới sẽ tôn trọng người Nhật, nước Nhật. Tôi nghĩ rằng phương cách này vô cùng thông minh, vô cùng chính xác.

Đối với những người tu hành như chúng ta cũng thế, mục đích tu hành là để khai mở trí huệ, giúp đỡ chúng sanh, nâng cao lực lượng văn minh của Địa Cầu. Nhưng mà tự nhiên sẽ lợi ích đến với mình, lợi ích đến với gia đình của mình, và quá khứ hiện tại vị lai của tổ tông, thân quyến, bạn bè. Cho nên đồng tu chúng tôi sau khi tu hành biết được tổ tông được giải thoát siêu sanh. Đời sống của đồng tu cũng được thuận lợi, phong phú và vui vẻ hơn.

Nếu người trên toàn thế giới đều tu hành, Địa Cầu của chúng ta sẽ trở thành một tinh cầu rất văn minh và tiên bộ, chẳng khác gì những tinh cầu khác. Lúc đó, chúng ta có thể phát minh đủ thứ và mãn túc về mọi phương diện vật chất, vì tinh thần chúng ta vui vẻ, trí huệ được nâng cao, việc gì chúng ta cũng làm được.

Những tinh cầu khác tại sao họ có đĩa bay (*UFO*), có những máy móc tối tân hơn? Bởi vì trí huệ của họ cao hơn chúng ta. Ở

những tinh cầu khác tại sao họ không dùng xăng để chạy xe? Bởi vì họ thông minh hơn chúng ta, khám phá được rất nhiều nguyên liệu khác mà chúng ta không tìm ra được, cho dù Địa Cầu của chúng ta có những nguyên liệu đó. Chúng ta cũng không phát hiện được, vì chúng ta chưa biết về nguyên liệu này, hoặc không biết cách dùng. Tuy nhiên chúng ta cũng đã biết được một vài thứ!

Cho nên bây giờ chúng ta có truyền hình, điện thoại, điện toán, có rất nhiều máy móc y học và những dụng cụ khoa học tối tân. Nhưng so với những thế giới khác, những phát minh này giống như rác, là những thứ lỗi thời không còn dùng đến của những thế giới khác. Và những thế giới này chưa phải là cao lắm! Cao nhưng không phải cao nhất. Còn có những cảnh giới cao hơn, chúng sanh không cần dùng đĩa bay cũng có thể bay; không cần dùng ngôn ngữ, điện thoại mà vẫn có thể câu thông; không cần dùng truyền hình cũng có thể thấy được những nơi nào mà họ muốn thấy.

Những thế giới đó, tỷ lệ phần trăm trí huệ mà họ sử dụng cao hơn người ở thế giới chúng ta. Sự khác biệt giữa chúng ta và họ là chỗ này mà thôi. Người thông minh nhất của Địa Cầu chúng ta chỉ mới dùng đến bốn phần trăm trí thông minh, quý vị có thể tưởng tượng được là có một trăm phần mà chỉ dùng có bốn phần thôi! Cho nên so ra thì Địa Cầu còn tương đối lạc hậu.

Những chúng sanh ở những cảnh giới cao biết cách dùng trí huệ và trí thông minh ở mức độ nhiều hơn. Trước đây đã từng có người từ những tinh cầu cao xuống dạy chúng ta. Có người đến từ thế giới trung đẳng, có người đến từ những thế giới cao đẳng, có người đến từ thế giới thượng đẳng. Những chúng sanh của thế giới trung đẳng dạy chúng ta chế tạo những máy móc tối tân, những thần thông kỳ lạ, để giúp cho đời sống của chúng ta thêm giàu có văn minh. Địa Cầu của chúng ta đã trải qua những thời đại huy hoàng, chẳng hạn như thời đại Atlantis, là do các đại sư từ cảnh giới trung đẳng xuống dạy người Địa Cầu chúng

ta. Lúc đó Địa Cầu chúng ta rất văn minh. Hiện nay nghe nói có một số các nhà khảo cổ tìm được một số di tích văn minh thời đại ấy để lại.

Truyền hình và báo chí có khi cũng loan tin. Để tôi nói cho quý vị biết, tôi rất ít khi xem truyền hình báo chí. Quý vị đọc báo có thấy đăng những chuyện này không? Truyền hình có báo cáo chuyện này không? (*Mọi người trả lời: Dạ có!*) Có hả? Vây được, tôi nói đúng mà! Tuy Địa Cầu lúc đó rất văn minh, nhưng có một số người không đủ đạo đức, nên về sau những cơ khí tối tân ấy, quay trở lại biến thành công cụ tiêu diệt chính mình. Những công cụ tối tân về sau được dùng để tiêu diệt cơ cấu văn minh của mình, tàn sát lẫn nhau. Chúng ta không biết cảm ơn những vị thầy của các cảnh giới cao, không toại ý, sau đó càng lúc càng đòi hỏi quá đáng, cũng không an phận nên chuyển biến thành chiến tranh hành tinh. Lúc đó Địa Cầu bị các tinh cầu khác đánh bại, nên về sau trở nên kém văn minh. Vả lại, về sau thật lâu, những chúng sanh văn minh của những tinh cầu khác cũng không dám đến dạy dỗ chúng ta nữa.

Nhưng có những nhân vật cao đẳng nhất đôi khi xuống dạy chúng ta. Họ không dạy chúng ta chế tạo những cơ khí tối tân, công cụ tân tiến; nhưng họ dạy chúng ta cách khai mở trí huệ của mình, để sau này chúng ta có thể đến những nơi văn minh khác để ở, vì có những người khát vọng được ở nơi an ổn, văn minh, sung túc, mà thế giới này khó kiếm được một nơi như vậy. Hơn nữa, muốn dạy tất cả người trên Địa Cầu đạt đến một đẳng cấp văn minh như nhau là một chuyện rất khó. Cho nên họ mới dạy một số người, sau đó đưa những người này đến một tinh cầu yên ổn, văn minh, sung sướng để ở.

Nếu đem những công cụ văn minh đến thế giới của chúng ta, e rằng sẽ có hại nhiều hơn là lợi. Ví dụ đem những nhà cửa lưu ly, vàng ngọc, dọn đến Địa Cầu của chúng ta, sợ rằng chẳng bao lâu không còn thấy nữa. Hoặc đem những công cụ rất tân tiến

đến thế giới của chúng ta, chúng ta có thể sẽ dùng những công cụ ấy để tàn sát lẫn nhau. Bởi vì người Địa Cầu chúng ta vẫn chưa đạt đến trình độ có tinh thần cao thượng, văn minh và hy sinh. Những nhân vật cao đẳng nhất đó sợ chúng ta đem những công cụ này dùng vào lợi ích riêng tư, liên quan đến danh lợi. Lúc đó cho dù công cụ tốt nhất, cũng trở thành nguy hiểm nhất. Cho nên, những vị thầy văn minh đó phải đến mang chúng ta lên đến nơi của họ. Trước hết, họ huấn luyện tinh thần và trí huệ của chúng ta, sau đó mang chúng ta đến thế giới yên ổn, an toàn. Cho nên khi Phật Thích Ca Mâu Ni, Chúa Giê-su Ki-tô đến, họ đều nói về Thiên Đàng, đất Phật và Niết Bàn ở bên trên; họ không khuyên bảo chúng ta ở lại thế giới này.

Cũng giống như một vị luật sư tốt, một người bạn tốt, họ sẽ nâng đỡ chúng ta, bảo đảm chúng ta được tự do, tốt nhất là giúp chúng ta trở thành người tự do, không còn sống trong ngục tù nữa. Cho dù người bạn tốt của chúng ta có loại xe tốt nhất như Mercedes, Toyota, và dù họ thương chúng ta cách mấy cũng không thể đem xe vào tù cho chúng ta dùng. Họ sẽ giữ ở bên ngoài, chờ đến khi chúng ta được tự do rồi sẽ tặng cho chúng ta. Bởi vì món quà này trong tù không dùng được. Thêm nữa, nếu họ có rất nhiều tiền, vàng bạc, châu báu, cũng không thể mang vào trong tù để chúng ta bỏ túi. Làm như vậy sẽ càng nguy hiểm cho chúng ta. Chỉ sau khi chúng ta đến được nơi an toàn, họ mới có thể cho chúng ta những vật quý báu này. Nhưng lẽ dĩ nhiên, khi chúng ta còn trong tù họ cũng cố gắng chăm sóc để cho đời sống của chúng ta tương đối thoải mái hơn.

Cũng vậy, chúng ta là những người tu Pháp Môn Quán Âm, Đấng Toàn Năng hay là Thượng Đế đương nhiên sẽ săn sóc chúng ta, giúp đời sống chúng ta thoải mái hơn. Nhưng chúng ta không thể có tất cả! Nếu muốn được thật sự vĩnh viễn tự tại, vĩnh viễn giải thoát, vĩnh viễn giàu có, vĩnh viễn trường sinh, chúng ta cần phải đến những cảnh giới cao đẳng khác mới có thể hưởng

được. Đương nhiên lúc còn tại thế, chúng ta thỉnh thoảng cũng có thể đi và thấy được những cảnh giới đó trong chốc lát. Nhưng sau này khi chúng ta rời bỏ thế giới này, chúng ta sẽ vĩnh viễn sống ở đó. Dù là như vậy, lúc chúng ta còn tại thế, thỉnh thoảng thấy được một ít cảnh giới sẽ giúp chúng ta có thêm niềm tin; đây là kết quả, ấn chứng của việc tu Pháp Môn Quán Âm của chúng ta. Nếu chúng ta tu hành không có ấn chứng, chúng ta sẽ không biết pháp môn này có lợi ích gì.

Chúa Giê-su Ki-tô nói: *“Trong nhà của Cha ta có rất nhiều dinh thự”*, ý của Ngài là các đệ tử sau khi tu hành với Ngài, sẽ có những cảnh giới khác nhau, những cảm ứng khác nhau. Ngài có thể đề cho đệ tử của Ngài lúc tại thế thấy được một ít cảnh giới. Phật Thích Ca Mâu Ni nói: *“Trong vũ trụ có rất nhiều đất Phật, trong thập phương có rất nhiều đất Phật.”* Các đệ tử trong khi tu hành với Ngài, có thể thấy được nhiều cảnh giới khác nhau. Có thể thỉnh thoảng hoặc thường xuyên thấy, tùy theo lòng thành tâm và sự cố công của họ. Bây giờ chúng ta được truyền pháp môn mà Chúa Giê-su Ki-tô và Phật đã tu, bất cứ người nào tu Pháp Môn Quán Âm cũng sẽ đạt được, cảm ứng giống như lúc Chúa Giê-su và Phật tu hành. Người tu hành, lúc còn tại thế, cũng có thể nhìn thấy Phật, hoặc lúc ngủ có thể đi thăm các cảnh giới khác. Sau khi rời khỏi thế giới này có thể sống tại đó, khỏi phải trở lại đây để chịu khổ.

Pháp môn này chúng tôi công hiến vô điều kiện, không đòi hỏi tiền bạc, hoặc địa vị, kinh nghiệm đã có, hoặc bối cảnh tôn giáo. Tu hành pháp môn này không những giúp đỡ được chính mình, mà còn cho gia đình và quốc gia, giúp đỡ được tổ tông quá khứ của chúng ta siêu sanh. Đương nhiên lúc chúng ta rời bỏ thế giới này, chúng ta sẽ vĩnh viễn sống nơi đất Phật hoặc sống nơi Thiên Quốc! Bất cứ người nào cũng được hoan nghênh theo học pháp môn này. Tôi tạm chấm dứt nơi đây. Cảm ơn quý vị đã có lòng yêu mến và chú tâm lắng nghe.

VẤN ĐÁP

Vấn: *Sáu nẻo luân hồi có thật không?*

Thanh Hải Vô Thượng Sư: Có thật. Đôi khi báo chí cũng có đăng tải những câu chuyện ấn chứng về luân hồi. Chẳng hạn như ở Ấn Độ có một bé trai tám tuổi, từ nhỏ chưa hề đi ra ngoài, nhưng cũng biết được căn nhà mà tiền kiếp em đã sống qua. Em nói em từ nơi đó đầu thai qua đây, chồng con em, nhà cửa em vẫn còn ở nơi đó; em còn cho biết tên tuổi địa chỉ rất rõ ràng. Sau đó, người ta đến nơi ấy để kiểm chứng, quả nhiên đúng thật. Trên thế giới có rất nhiều câu chuyện tương tự như vậy. Phật Thích Ca Mâu Ni dùng thiên nhãn có thể thấy được quá khứ. Chúng ta tu Pháp Môn Quán Âm có lúc dùng thiên nhãn cũng có thể thấy được quãng đời luân hồi của chính mình. Lần đầu tiên học tọa thiền mà một số đồng tu cũng có thể thấy được. Đây là những chuyện có thật.

Vấn: *Làm thế nào để tu Pháp Môn Quán Âm?*

Thanh Hải Vô Thượng Sư: Quý vị phải ăn thuần chay. Ăn thuần chay đối với người Nhật không khó, người Nhật sản xuất món ham thuần chay rất ngon. Thêm nữa, đa số người Nhật đều rất thích ăn rong biển, rất ít ăn thịt. Người Nhật ưa dùng những món ăn nhẹ, số lượng ít, không tham ăn, không coi trọng việc ăn uống, cho nên rất thanh nhẹ, thích hợp với việc tu Pháp Môn Quán Âm.

Vấn: *Tu hành bao lâu mới có thể thấy được những cảnh giới mà Sư Phụ nói?*

Thanh Hải Vô Thượng Sư: Có người khi Tâm Ấn là lập tức thấy ngay, mỗi người mỗi khác. Đa số hoặc một nửa số đồng tu

sau khi Tâm Ấn một thời gian ngắn, có thể thấy được những cảnh giới ấy. Có khi vài tuần, vài tháng, vài năm.

Vấn: *Giả sử chúng con thọ Tâm Ấn tu hành, con chó nhỏ dễ thương của con khi chết, nó có được lợi ích không?*

Thanh Hải Vô Thượng Sư: Ồ! Có lòng thương như thế sẽ được! Bởi vì lực lượng của chúng ta sẽ phát triển đến mức không thể tưởng tượng được. Bất cứ người nào, bất cứ chúng sanh nào, chỉ cần chúng ta tưởng nghĩ đến họ, thương yêu họ, họ sẽ được lợi ích.

Mục đích tu hành là để khai mở trí tuệ, giúp đỡ chúng sanh,
nâng cao lực lượng văn minh của Địa Cầu.
Trích từ bài thuyết giảng "Quý Trọng Đời Sống Giàu Có Mà Thương Để Ban Cho Chúng Ta"

